
ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ನಮಾಝ್ ಕ್ರಮ

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ಪರಮ ದಯಾಮಯನೂ ಕರುಣಾಮಯಿಯೂ
ಆದ ಅಲ್ಲಾಹುವಿನ ನಾಮದಿಂದ

الشيخ العلامة محمد ناصر الدين الألباني رحمه الله تعالى

ಅಶ್ವೇಖ್ ಅಲ್‌ಅಲ್ಲಮಾ ಮುಹಮ್ಮದ್ ನಾಸಿರುದ್ದೀನ್ ಅಲ್‌ಅಲ್ಬಾನೀ(ರಫೀ)

تلخيص
صِفَةُ صَلَاةِ النَّبِيِّ
صلى الله عليه وآله وسلم

ಪ್ರವಾದಿ(ರಫೀ)ರವರ

ನಮಾಝ್ ಕ್ರಮ

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ

ಅನುವಾದ:

ಮುಹಮ್ಮದ್ ಹಂಝಾ ಪುತ್ತೂರು

ಪ್ರಕಾಶಕರು:

ಮನ್‌ಹಜ್ ಅಲ್‌ಅಂಬಿಯಾ ಕಾಲ್ & ಗೈಡೆನ್ಸ್ ಸೆಂಟರ್
ಮಂಗಳೂರು

ALL RIGHTS RESERVED © جميع الحقوق محفوظة

no part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, including photocopy, recording, or any information storage and retrieval system, without permission in writing from the publisher

First Edition: Jan 2010
Second Edition: Feb 2013

Title : Pravadi (ﷺ) ravara Namaz Krama Sankshiptavagi
Author : As Shaykh Muhammad Nasiruddin al Albany
Translation: Muhammad Hamza Puttur
Printers : Pixel Printers & Designers, Mangalore
Copies : 3000
Price : 40.00

Typesetting & DTP :
IMAGE PUBLICATIONS
PUTTUR - 574 201
imageputtur@hotmail.com

PUBLISHERS:

Manhaj-Al-Ambiya

Call & Guidance Centre

Mangalore - 575 001

email: al.ambiya@gmail.com

dawathu-salafiyya@hotmail.com

6. ತಕ್ಬೀರ್ (ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್ ಎನ್ನುವುದು) 23
- ▶ ಕೈಗಳನ್ನು ಎತ್ತುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಧಾನ 24
 - ▶ ಕೈಗಳನ್ನು ಇಡುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಧಾನ 24
 - ▶ (ಕೈಗಳನ್ನು) ಇಡುವ ಸ್ಥಳ 25
 - ▶ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸುಜೂದ್‌ನ ಸ್ಥಳದಡೆಗೆ ನೋಡುವುದು 25
 - ▶ ಪ್ರಾರಂಭದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ 25
7. ಕಿರಾಅತ್ (ಕುರ್‌ಆನ್ ಪಾರಾಯಣ) 27
- ▶ ಫಾತಿಹಾ ಪಾರಾಯಣ 28
 - ▶ ಅದನ್ನು (ಫಾತಿಹಾವನ್ನು) ಮುಕ್ತದೀ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದು 29
 - ▶ ಫಾತಿಹಾದ ನಂತರ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದು 30
 - ▶ (ಪ್ರತಿಯೊಂದು) ರಕ್‌ಅತ್‌ನಲ್ಲಿ ಫಾತಿಹಾ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದು 31
 - ▶ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಮೌನವಾಗಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದು 31
 - ▶ ಪಾರಾಯಣವನ್ನು ತರ್ತಿಲ್ ಮಾಡುವುದು 32
 - ▶ ಇಮಾಮನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು 32
8. ರುಕೂಅತ್ (ತಲೆಬಾಗುವುದು) 33
- ▶ ರುಕೂಅತ್ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ 33
 - ▶ ರುಕ್ನಗಳನ್ನು ಸಮಾನ (ದೀರ್ಘ)ವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು 34
 - ▶ ರುಕೂಅತ್‌ನಿಂದ ಇತ್‌ತಿದಾಲ್ ಮಾಡುವುದು (ತಟಸ್ಥವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು) 34
9. ಸುಜೂದ್ (ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಮಾಡುವುದು) 37
- ▶ ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದು 37
 - ▶ ಸುಜೂದ್‌ನಲ್ಲಿ ಇತ್‌ತಿದಾಲ್ ಮಾಡುವುದು (ತಟಸ್ಥವಾಗಿರುವುದು) 38
 - ▶ ಎರಡು ಸುಜೂದ್‌ಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇಸ್ತಿರಾತ್ ಮಾಡುವುದು (ಅಗಲವಾಗಿ ಹರಡಲ್ಪಟ್ಟ ಎಡ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಕೂರುವುದು) ಮತ್ತು ಇಕ್‌ಆತ್ ಮಾಡುವುದು (ಎತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂರುವುದು) 39
 - ▶ ಎರಡನೇ ಸುಜೂದ್ 40
 - ▶ ಇಸ್ತಿರಾಹತ್‌ನ (ವಿರಾಮದ) ಕೂರುವಿಕೆ 40
 - ▶ ಎರಡನೇ ರಕ್‌ಅತ್ 41
 - ▶ ತಶಹ್ಹುದ್‌ಗಾಗಿ ಕೂರುವುದು 41

▶ ಬೆರಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದರಡೆಗೆ ನೋಡುವುದು	42
▶ ತಶಹ್ಹುದ್‌ನ ರೂಪ ಮತ್ತು ಅದರ ನಂತರದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ	42
▶ ಮೂರನೇ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ರಕ್‌ಅತ್	45
▶ ನಾರ್ಝಿಲತ್‌ನ (ದುರಂತದ) ಕುನೂತ್ ಮತ್ತು ಅದರ ಸ್ಥಳ	45
▶ ವಿತ್‌ನ ಕುನೂತ್, ಅದರ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಅದರ ರೂಪ	46
▶ ಕೊನೆಯ ತಶಹ್ಹುದ್ ಮತ್ತು ತವರುಕ್ (ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕೂರುವುದು)	47
▶ ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ಮೇಲೆ ಸಲಾತ್ ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯ ಗಳಿಂದ ಅಭಯ ಯಾಚಿಸುವುದು ವಾಜಿಬ್ ಆಗಿದೆ	48
▶ ಸಲಾಮ್‌ಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ	48
▶ ಸಲಾಮ್ ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಧಗಳು	49

كلمة الناشر

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين وآله وصحبه أجمعين، أما بعد:

فإن للصلاة شأنًا عظيمًا في الإسلام ومكانة رفيعة عند الله ورسوله والمؤمنين، إذ هي الركن الثاني من أركان الإسلام بعد الشهادتين. قد فرضها الله سبحانه وتعالى على كل مسلم بالغ عاقل وحث بإقامتها وحسن أدائها ليلاً ونهاراً وعلق النجاح والفلاح بالخشوع فيها وجعلها فرقاناً بين الكفر والإيمان كما جعلها ناهية عن الفحشاء والمنكر. قد بينها رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم قولاً وفعلاً حتى صلى مرة على المنبر قائلاً: «إنما صنعت هذا لتأتموا بي ولتعلموا صلاتي». فهذا الكتاب الذي بين أيديكم أيها الإخوة الأعزاء، يبينكم كيفية صلاة النبي صلى الله عليه وآله وسلم بعبارة موجزة لا تعقيد فيها ولا غموض. وكل مسألة في هذا الكتاب تجدون مستنداً من قول النبي صلى الله عليه وآله وسلم أو فعله في أصله «صفة الصلاة»، فهي بهذه المزايا فائقة كل ما هو معروف اليوم من الرسائل المؤلفة.

ونسأل الله أن يجعله في ميزان الحسنات للمصنف والمترجم وأن ينفع به المسلمين وأن يضاعف الأجر لكل من سعى في نشره وإيصاله إلى من يستفيد منه إنه سبحانه جواد كريم.

وصلى الله على نبينا محمد وآله وصحبه وسلم.

—

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ಸರ್ವಸ್ತುತಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ. ನಾವು ಅವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಪಾಪಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಶರೀರಗಳ ಕೆಡುಕಿನಿಂದ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ಕೆಡುಕಿನಿಂದ ನಾವು ಅವನೊಂದಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಯಾರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನನ್ನು ಪಥಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸುವವರಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾರನ್ನು ಪಥಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವವರಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಆರಾಧನೆಗೆ ನೈಜ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿ ಅನ್ಯರಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವನು ಏಕೈಕನು ಮತ್ತು ಸಹಭಾಗಿಯಿಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ನಾನು ಸಾಕ್ಷಿ ವಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಹಮ್ಮದ್(ﷺ)ರವರು ಅವನ ದಾಸ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವಾಹಕರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಸಾಕ್ಷಿ ವಹಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮುಂದುವರಿದು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ,

ಸಹೋದರರೊಬ್ಬರು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ 'ಸಿಫತು ಸಲಾತಿನ್ನಬಿ(ﷺ) ಮಿನತ್ತಕ್ಬೀರಿ ಇಲತ್ತಸ್ಲೀಮಿ ಕಅನ್ನಕ ತರಾಹಾ' ಎಂಬ ನನ್ನ ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಿ, ಸಾಧಾರಣ ಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದಿಟ್ಟರು.

ನಾನದನ್ನು ಒಂದು ಅನುಗ್ರಹೀತವಾದ ಸಲಹೆಯಾಗಿ ಕಂಡೆನು. ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಯಾವೊಂದು ವಿಚಾರವು ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕೆ ಇದು ಅನುಗುಣವಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹುದೇ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಸಹೋದರರಿಂದಲೂ, ಗೆಳೆಯರಿಂದಲೂ ಆಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಹೋಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಸಮಯಾಭಾವದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದಿಡಲು ಅದು ನನಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹು

ಇದನ್ನು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಶಿಸುವ ಒಂದು ಕರ್ಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಈ ಕೃತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಹೋದರರು ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ [ಸುಬ್‌ಹಾನಹು ವತಆಲಾ] ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಹೋದರನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನಿಜಪಡಿಸುವುದರಡೆಗೆ ನಾನು ಧಾವಿಸಿದೆನು.

‘ಸಿಫತು ಸ್ಲಾತ್’ನಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೆಲವು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು -ಅವು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಈ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ನನಗೆ ಕಂಡದ್ದರಿಂದ- ನಾನಿದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಹದೀಸಿನ ಅಥವಾ ದಿಕ್ರನ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನಹರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿನಾನು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೇನೆ, (ಅವುಗಳೊಳಗಿರುವ) ಅನೇಕ ವಿವರಣಾತ್ಮಕವಾದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಪಾರ್ಶ್ವಿಕ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವುಗಳೊಳಗೆ ಗ್ರಂಥದ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಖ್ಯಾನುಕ್ರಮವಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದ ಬದಿಯಲ್ಲೂ ಅದು ‘ರುಕ್ನ್’ ಅಥವಾ ‘ವಾಜಿಬ್’ ಆಗಿದೆ ಎಂಬ ಅದರ ನಿಯಮವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಯಾವ ವಿಷಯದ ನಿಯಮವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮೌನ ವಹಿಸಿರುವೆನೋ ಅದು ‘ಸುನ್ನತ್’ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ (ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ). ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ‘ವಾಜಿಬ್’ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅದು ಅಥವಾ ಇದು (ವಾಜಿಬ್ ಅಥವಾ ಸುನ್ನತ್) ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಇಲ್ಮೀ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ರುಕ್ನ್ (الركن): ಇದು ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿದ್ದು ಇದರ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ಆ ವಿಷಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ರುಕ್ನ್ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರುಕ್ನ್ ಆಗಿದೆಯೋ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದರ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾದರೆ ಆ ವಿಷಯವು ಬಾತಿಲ್ (ಅಸಿಂಧು) ಆಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ರುಕೂಆ. ಇದು ನಮಾಝ್‌ನ ರುಕ್ನ್ ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾದರೆ ನಮಾಝ್ ಬಾತಿಲ್ ಆಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಶರ್ತ್ (الشرط): ಇದು ‘ರುಕ್ನ್’ನಂತೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಯಾವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ‘ಶರ್ತ್’ ಆಗಿದೆಯೋ ಅದರಿಂದ ಇದು ಹೊರಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಮಾಝ್‌ಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ‘ವುದೂ’. ಇದರ (ಶರ್ತ್‌ನ) ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್ ಸಹೀಹ್ ಆಗಲಾರದು.

ವಾಜಿಬ್ (الواجب): ಒಂದು ವಿಷಯವು ಕುರ್ಆನ್ ಮತ್ತು ಸುನ್ನತ್‌ನಲ್ಲಿ ದೃಢಪಟ್ಟಿರುವ ಆದೇಶವಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ‘ರುಕ್ನ್’ ಅಥವಾ ‘ಶರ್ತ್’ ಎನ್ನಲು

ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ನಮಾಝ್ ಕ್ರಮ (ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ)

ಪುರಾವೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ವಾಜಿಬ್ ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವಿದೆ ಮತ್ತು ವಿನಾಯಿತಿಯ ಹೊರತಾಗಿ ಇದನ್ನು ತೊರೆಯುವವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಿದೆ.

ಫರ್ದ್ (الضر): ಇದು ಕೂಡ ವಾಜಿಬ್‌ನಂತೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಇದರ (ಫರ್ದ್‌ನ) ಮತ್ತು 'ವಾಜಿಬ್'ನ ಮಧ್ಯೆಯಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಹೊಸ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಆವಿಷ್ಕಾರ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಯಿಲ್ಲ.

ಸುನ್ನತ್ (السنة): ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ತಮ್ಮ ಆರಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ದಿನನಿತ್ಯ ಅಥವಾ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಅವರು ಕಡ್ಡಾಯವೆಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆದೇಶಿಸಿಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ಅದು ಸುನ್ನತ್ ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವಿದೆ. ಇದನ್ನು ತೊರೆಯುವವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲ.

ಮುಕಲ್ಲಿದ್‌ಗಳು ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳುವ

«مَنْ تَرَكَ سُنتِي لَمْ تَنْلُ شَفَاعَتِي»

“ಯಾರು ನನ್ನ ಸುನ್ನತ್ತನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ಶಫಾಅತ್ ಸಿಗಲಾರದು”

ಎಂಬ ಹದೀಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದು ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ಮಾತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದನ್ನು ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ಸಮ್ಮತಾರ್ಹವಲ್ಲ. (ಯಾಕೆಂದರೆ) ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸುಳ್ಳಾರೋಪ ಮಾಡಿದಂತಾಗಬಹುದಾದ ಭಯವಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ಹೇಳಿದರು:

«مَنْ قَالَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ فَلَيْتَبَوَّأَ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ»

“ನಾನು ಹೇಳದ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅವನು ನರಕದಲ್ಲಿ ಅವನ ಆಸನವನ್ನು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಿ.”

ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಬಯಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಮೂಲ ಕೃತಿಯಂತೆ ಇದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಡುವಂತಹ ನಾಲ್ಕು ಮದ್‌ಹಬ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಮದ್‌ಹಬ್‌ಗೆ ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ನಿಷ್ಠನನ್ನಾಗಿ ಸಿಲ್ಲ. ನಾನಿದರಲ್ಲಿ 'ಅಹ್ಲುಲ್ ಹದೀಸ್'ಗಳ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರಿಂದ ದೃಢಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹದೀಸಿನ ಸ್ವೀಕಾರವನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯಗೊಳಿಸಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ

ಮದ್‌ಹಬ್‌ಗಳಿಂದಲೂ (ಕೆಲವು) ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಸಾಕ್ಷಿ ವಹಿಸಿದಂತೆ ಅವರ (ಅಹ್ಲಲ್ ಹದೀಸ್‌ಗಳ) ಮದ್‌ಹಬ್ ಇತರರೆಲ್ಲರ ಮದ್‌ಹಬ್‌ಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿದೆ. ಅಂತಹವರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲಮಾ ಅಬುಲ್ ಹಸನಾತ್ ಅಲ್ಲಕ್ಕವೀ ಅಲ್‌ಹನಫೀ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

وَكَيْفَ لَا وَهُمْ وَرَثَةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَقًّا وَنَوَابُ شَرْعِهِ
صِدْقًا حَشَرْنَا اللَّهُ فِي زُرْمَتِهِمْ وَأَمَاتَنَا عَلَى حُبِّهِمْ وَسِيرَتِهِمْ

“ಅಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಹೇಗೆ? ಅವರು (ಅಹ್ಲಲ್ ಹದೀಸ್‌ಗಳು) ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಪ್ರವಾದಿ (ﷺ)ರವರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಅವರ ಶರೀಅತ್‌ನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅವರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೃತಪಡಿಸಲಿ.”

ಇಮಾಮ್ ಅಹ್ಮದ್‌ರವರ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಕರುಣೆ ತೋರಲಿ, ಅವರು ಹೇಳಿದರು:

دِينُ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ أَخْبَارٌ * * نِعْمَ الْمَطِيَّةُ لِلْفَتَى آثَارُ

لَا تَرَعَبَنَّ عَنِ الْحَدِيثِ وَأَهْلِهِ * * فَالرَّأْيُ لَيْلٌ وَالْحَدِيثُ نَهَارٌ

وَلَرَبَّمَا جَهَلَ الْفَتَى أَثَرَ الْهُدَى * * وَالشَّمْسُ بَارِعَةٌ لَهَا أَنْوَارُ

“ಮುಹಮ್ಮದ್(ﷺ)ರವರ ಧರ್ಮವು ವಾರ್ತೆ(ಅಖ್ಬಾರ್)ಗಳಾಗಿವೆ, ಹದೀಸ್ (ಆಸಾರ್)ಗಳು ಯುವಕನಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಉತ್ತಮ ಸಾರಿಗೆಯಾಗಿದೆ;

ಹದೀಸಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಅದರ ಜನರಿಂದ ಎಂದೂ ತಿರುಗಿ ನಡೆಯದಿರು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ರಾತ್ರಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್ ಹಗಲಾಗಿದೆ;

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಯುವಕನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಕುರುಹಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಬಹುದು, ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ ಪ್ರಖರವಾದ ಬೆಳಕಿನೊಂದಿಗೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ.”

ದಿಮಶ್ಕ್ 26 ಸಫರ್ 1392

- ಮುಹಮ್ಮದ್ ನಾಸಿರುದ್ದೀನ್ ಅಲ್ ಅಲ್ಬಾನೀ

استقبال الكعبة

ಕಲ್ ಬಾವನ್ನು ಅಭಿಮುಖೀಕರಿಸುವುದು

1. ಓ ಮುಸ್ಲಿಮ್, ನೀನು ನಮಾಝ್‌ಗಾಗಿ ನಿಂತರೆ, ಫರ್ದ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲೂ ನಫ್ಲ್ (ಐಚ್ಛಿಕ) ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲೂ, ನೀನೆಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೂ ಕಲ್ ಬಾವನ್ನು ಅಭಿಮುಖೀಕರಿಸು. (ಯಾಕೆಂದರೆ) ಇದು ನಮಾಝ್‌ನ ರುಕ್ನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಒಂದು 'ರುಕ್ನ್' (ಸ್ತಂಭ) ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಹೊರತು ನಮಾಝ್ ಸಹೀಹ್ ಆಗಲಾರದು.

2. 'ಸಲಾತುಲ್ ಖೌಫ್' (ಭಯದ ನಮಾಝ್) ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಘೋರ ಕದನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ (ಕಲ್ ಬಾವನ್ನು) ಅಭಿಮುಖೀಕರಿಸುವುದನ್ನು (ಅದರ ಕಡ್ಡಾಯತೆಯನ್ನು) ಸೈನಿಕನಿಂದ ನಿವಾರಿಸಲಾಗಿದೆ.

* ಅದರೆಡೆಗೆ (ಕಲ್ ಬಾದೆಡೆಗೆ) ಮುಖಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದವರಿಗೆ, ರೋಗಿಗಳು ಮುಂತಾದವರಿಗೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ, ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ, ನಮಾಝ್‌ನ ಸಮಯವು ಮುಗಿದು ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಅವನು ಭಯಪಟ್ಟರೆ, ಅವನಿಂದಲೂ (ಕಲ್ ಬಾದೆಡೆಗೆ ಮುಖಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು) ನಿವಾರಿಸಲಾಗಿದೆ.

* ಜಾನುವಾರುಗಳು (ವಾಹನಗಳು) ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಫ್ಲ್ (ಐಚ್ಛಿಕ) ಅಥವಾ ವಿಶ್ರ (ರಾತ್ರಿ) ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನಿಂದಲೂ (ಈ ನಿಯಮವನ್ನು) ನಿವಾರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ 'ತಕ್ಬೀರತುಲ್ ಇಹ್ರಾಮ್'ನ (ಪ್ರಾರಂಭದ ತಕ್ಬೀರ್‌ನ) ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ -ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ- ಕಲ್ ಬಾದೆಡೆಗೆ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸುವುದು 'ಇಸ್ತಿಹಾಬ್' (ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಣೀಯ) ಆಗಿದೆ. ತರುವಾಯ ಅದು (ಪ್ರಾಣಿ ಅಥವಾ ವಾಹನ) ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಅವನನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತದೋ ಆ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

3. ಕಲ್ ಬಾದ ಬಳಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ (ಅಂದರೆ ಅದನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ) ಅದರೆಡೆಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಮುಖಮಾಡುವುದು 'ವಾಜಿಬ್' (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ. ಅದರ ಬಳಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಿಲ್ಲದವರು ಅದರ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆಗೆ ಮುಖಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

حُمْ الصَّلَاةِ إِلَى غَيْرِ الْكَمَّةِ خَطَأً :

ಪ್ರಮಾದದಿಂದಾಗಿ ಕಲ್ಬಾದ ಹೊರತಾದ ದಿಕ್ಕಿರುವ ನಮಾಝ್‌ನ ವಿಧಿ:

4. ಮೋಡದಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ (ದಿಕ್ಕು ಕಾಣಲಾಗದೆ) ಸತತ ಪರಿಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಬಳಿಕವೂ (ಇದೇ ಸರಿಯಾದ ದಿಕ್ಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ) ಕಿಬ್ಲಾದ ಹೊರತಾದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ನಮಾಝ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನ ನಮಾಝ್ ಸಹೀಹ್ ಆಗಿದೆ. ಅವನು ಅದನ್ನು ಪುನಃ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

5. (ಕಲ್ಬಾದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಕಲ್ಬಾದ ಹೊರತಾದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ) ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನ ಬಳಿಗೆ, ಅವನು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಬಂದು ಅದರ (ಕಲ್ಬಾದ) ದಿಕ್ಕನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವನು ತಕ್ಷಣ ಅದರಡೆಗೆ ತಿರುಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವನ ನಮಾಝ್ ಸಹೀಹ್ ಆಗಿದೆ.

القيام

ಕಿಯಾಮ್ (ನಮಾಝ್‌ಗಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು)

6. ನಿಂತು ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದು 'ವಾಜಿಬ್' (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ. ಇದು (ನಮಾಝ್‌ನ) ರುಕ್ನ್ ಆಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳ ಹೊರತು:

* 'ಸಲಾತುಲ್ ಖೌಫ್'ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಘೋರ ಕದನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿದೆ. ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ರೋಗಿಗೆ ಕುಳಿತು ನಮಾಝ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡು (ನಮಾಝ್ ಮಾಡಬಹುದು). ನಫ್ಲಾ (ಐಚ್ಛಿಕ) ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಥವಾ ಅವನು ಬಯಸಿದರೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನಮಾಝ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಆತ ರುಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಸುಜೂದ್‌ಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೂಲಕ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ರೋಗಿಗೂ ಕೂಡ (ರುಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಸುಜೂದ್‌ಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೂಲಕ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು). ಆದರೆ ಸುಜೂದ್ ಮಾಡುವಾಗ ರುಕೂಲ್‌ಗಿಂತಲೂ (ತಲೆಯನ್ನು) ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಬಗ್ಗಿಸಬೇಕು.

7. ಕುಳಿತು ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಎತ್ತರದ ವಸ್ತುವನ್ನಿಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಸುಜೂದ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಹಣೆಯನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ತಾಗಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಮೊದಲು ತಿಳಿಸಿದಂತೆ (ತಲೆಯನ್ನು) ರುಕೂಲ್‌ಗಿಂತಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಬಗ್ಗಿಸುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಕು.

الصَّلَاةُ فِي السَّفِينَةِ وَالطَّائِرَةِ :

ಹಡಗು ಮತ್ತು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್:

8. ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಫರ್ದ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿದೆ.

9. ತಾನು ಬೀಳುವೆನೆಂದು ಭಯಪಟ್ಟರೆ ಅವನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು

ನಮಾಝ್ ಮಾಡಬಹುದು.

10. (ನಿಂತು ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವಾಗ) ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ಶರೀರದ ಬಲಹೀನತೆಯಿಂದಾಗಿ (ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ) ನಿಲ್ಲುವಾಗ ಕಂಬವನ್ನು ಅಥವಾ ಕೋಲನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿದೆ.

:الْجَمْعُ بَيْنَ الْقِيَامِ وَالْقُؤُودِ:

ನಿಲ್ಲುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಕೂರುವುದನ್ನು ಜೊತೆಗೂಡಿಸುವುದು:

11. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕಿಯಾಮುಲ್ಲೈಲ್ (ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ನಮಾಝ್) ನಮಾಝನ್ನು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಅಥವಾ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಎರಡನ್ನೂ ಜೊತೆಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿದೆ. (ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ) ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕುರ್ಆನನ್ನು (ಸ್ವಲ್ಪ) ಓದಿ, ತರುವಾಯ ರುಕೂಆಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಉಳಿದ ಕುರ್ಆನ್ ಆಯತ್‌ಗಳನ್ನು ಓದಿ, ರುಕೂಆ ಮತ್ತು ಸುಜೂದ್ ಮಾಡುವುದು. ತರುವಾಯ ಎರಡನೆ ರಕ್ಅತ್‌ನಲ್ಲೂ ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡುವುದು.

12. ಕುಳಿತು ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದಾದರೆ 'ಮುತರಬ್ಬತ್'ನಲ್ಲಿ (ಎರಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ಒಳಗಡೆಗೆ ಮಡಚಿ) ಕೂರಬೇಕು. ಅಥವಾ ಅವನಿಗೆ ಆರಾಮ ನೀಡುವ ಯಾವುದೇ ಭಂಗಿಯಲ್ಲೂ ಕೂರಬಹುದು.

:الصَّلَاةُ فِي النَّعَالِ:

ಪಾದರಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್:

13. ಬರಿಗಾಲಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಧರಿಸಿಯೂ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿದೆ.

14. ತನಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ (ಅಂದರೆ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಧರಿಸಿ) ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹಾಗೆ (ಅಂದರೆ ಬರಿಗಾಲಲ್ಲಿ) ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಧರಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಕಳಚುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ಗಣಿಸಬಾರದು. ಬರಿಗಾಲಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಬರಿಗಾಲಲ್ಲೇ ನಮಾಝ್ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಪಾದರಕ್ಷೆ ಧರಿಸಿದ್ದರೆ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಧರಿಸಿಯೇ ನಮಾಝ್

ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ನಮಾಝ್ ಕ್ರಮ (ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ)

ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವುದಾದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿರುವ ಹೊರತು.

15. ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಳಚುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿಡಬಾರದು. ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರು ನಮಾಝ್ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ (ಅಂದರೆ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರು ನಮಾಝ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ) ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು⁽¹⁾. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಸಹೀಹಾಗಿ ವರದಿಯಾಗಿದೆ.

الصَّلَاةُ عَلَى الْمَبْرُ:

ಮಿಂಬರ್‌ನ ಮೇಲೆ ನಮಾಝ್:

16. ಜನರಿಗೆ (ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನು) ಕಲಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಮಾಮ್ (ಮಿಂಬರ್ ಮುಂತಾದ) ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿದೆ. ಅವನು (ಇಮಾಮ್) ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ತಕ್ಬೀರ್ ಹೇಳಿ ಕುರ್ಆನ್ ಓದಿ ರುಕೂಅ ಮಾಡಿ, ತರುವಾಯ ಮಿಂಬರ್‌ನ ಬುಡದಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ತನಗೆ ಸುಜೂದ್ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಮ್ಮುಖವಾಗಿ ಇಳಿದು ಬಂದು ಸುಜೂದ್ ಮಾಡಬೇಕು. ತರುವಾಯ ಪುನಃ ಅದರ ಮೇಲೇರಿ ಮೊದಲನೆ ರಕ್ಅತ್‌ನಂತೆ ಎರಡನೆ ರಕ್ಅತ್ತನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು.

وَجُوبُ الصَّلَاةِ إِلَى سُرَّةِ وَالذُّنُومِ هَا:

ಸುತ್ತದೆಡೆಗೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾಗಿರುವುದು ವಾಜಿಬ್ ಆಗಿದೆ:

17. ಸುತ್ತದೆಡೆಗೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ. ಅದು ಮಸೀದಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅದು (ಮಸೀದಿ) ಸಣ್ಣದಾಗಿದ್ದರೂ, ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ (ಈ ಕೆಳಗಿನ) ವಚನವು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿದೆ.

1 ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮುಂದಿಡಬಾರದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಸೂಚನೆಯಿದೆ. ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಈ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅವರ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳೆಡೆಗೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿನಗೆ ಕಾಣಬಹುದು!

«لَا تُصَلِّ إِلَّا إِلَىٰ سُتْرَةٍ وَلَا تَدْعُ أَحَدًا يَمُرُّ بَيْنَ يَدَيْكَ فَإِنِ أَبِي

فَلْتَقَاتِلْهُ فَإِنَّ مَعَهُ الْقَرِينَ»

“ನೀನು ಸುತ್ತದೆಡೆಗಳಲ್ಲದೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡಬಾರದು. ನಿನ್ನ ಮುಂದಿನಿಂದ ಯಾರನ್ನೂ ಹಾದುಹೋಗಲು ಬಿಡಬಾರದು. ಅವನು (ಹಾದುಹೋಗುವವನು ಹಾದುಹೋಗದಿರಲು) ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆಗಾರನಿದ್ದಾನೆ.” ಅರ್ಥಾತ್ ಶೈತಾನನು.

18. ಸುತ್ತಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ಆ ರೀತಿ ಆದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

19. ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ಸುಜೂದ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು (ಅವರು ಸುತ್ತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ) ಗೋಡೆಯ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಕುರಿ ಹಾದಿಹೋಗುವಷ್ಟು ಸ್ಥಳವಿತ್ತು. ಯಾರಾದರೂ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ (ಕುರಿಯೊಂದು ಹಾದುಹೋಗುವಷ್ಟು ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಾನು ಸುಜೂದ್ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸುತ್ತದ ಮಧ್ಯೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡರೆ) ಅವನು ವಾಜಿಬ್ ಆಗಿರುವ (ಸುತ್ತಕ್ಕೆ) ಸಮೀಪಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದ್ದಾನೆ.⁽²⁾

مِقْدَارُ ارْتِفَاعِ السُّتْرَةِ :

ಸುತ್ತದ ಸರಿಸುಮಾರು ಎತ್ತರ:

20. ಸುತ್ತವು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಗೇಣಿನಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿರುವುದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ (ಈ ಕೆಳಗಿನ) ವಚನಕ್ಕೆನುಗುಣವಾಗಿ:

«إِذَا وَضَعَ أَحَدُكُمْ بَيْنَ يَدَيْهِ مِثْلَ مُؤَخَّرَةِ الرَّحْلِ فَلْيُصَلِّ وَلَا يُبَالِي

2 ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ಸಿರಿಯಾ ಮತ್ತಿತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವ ಮಸೀದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜನರು ಗೋಡೆ ಮತ್ತು ಕಂಬಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಮಸೀದಿಯ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ಆದೇಶದ ಮತ್ತು ಅವರ ಚರ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗಿರುವ ಅಜ್ಞಾನವಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ.

«مَنْ مَرَّ وَرَاءَ ذَلِكَ»

“ನಿಮ್ಮಲ್ಲೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಮುಅ್‌ಖಿರತುರ್ರಹ್ನಾ⁽³⁾ದಂತಹ ವಸ್ತುವನ್ನಿಟ್ಟರೆ ಅವನು ನಮಾಝ್ ಮಾಡಲಿ. ಅದರಾಚೆಯಿಂದಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಹಾದುಹೋದರೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ.”

21. ನೇರವಾಗಿ ಸುತ್ತದೆಡೆಗೆ ಮುಖಮಾಡಬೇಕು. ಸುತ್ತದೆಡೆಗೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆದೇಶದ ಬಾಹ್ಯಾರ್ಥವು ಇದಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ (ಸುತ್ತಕ್ಕೆ) ನೇರವಾಗಿ ಮುಖಮಾಡದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು (ಸುನ್ನತ್‌ನಲ್ಲಿ) ದೃಢಪಟ್ಟಿಲ್ಲ.

22. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಲಟ್ಟ ಕೋಲು ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಡೆಗೆ ಅಥವಾ ಮರದೆಡೆಗೆ ಅಥವಾ ಕಂಬದೆಡೆಗೆ ಅಥವಾ ಕಂಬಳಿ ಹೊದ್ದು ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೆಡೆಗೆ ಅಥವಾ ಜಾನುವಾರುಗಳೆಡೆಗೆ –ಅದು ಒಂಟಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ– (ಅವುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತವಾಗಿಟ್ಟು) ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿದೆ.

تَحْرِيمُ الصَّلَاةِ إِلَى الْقُبُورِ :

ಗೋರಿಗಳೆಡೆಗೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದು ಹರಾಮ್ ಆಗಿದೆ:

23. ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಗೋರಿಗಳೆಡೆಗೆ (ಮುಖಮಾಡಿ) ನಮಾಝ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು (ನಮಾಝ್) ಸಮ್‌ತಾಹ್‌ವಾಗಲಾರದು. ಅದು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಅಥವಾ ಇತರರ ಗೋರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ.

تَحْرِيمُ الْمُرُورِ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّيِّ وَلَوْ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ :

ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನ ಮುಂದಿನಿಂದ ಹಾದುಹೋಗುವುದು ಹರಾಮ್ ಆಗಿದೆ ಅದು ಮಸ್ಜಿದುಲ್ ಹರಾಮ್‌ನಲ್ಲಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ:

3 ಮುಅ್‌ಖಿರತು ರಹ್ನಾ: ಒಂಟಿಯ ಮೇಲಿಡುವ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಮರದ ಕೊರಡು. (ಇದು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಗೇಣಿನಷ್ಟು ಉದ್ದವಿರುತ್ತದೆ). ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಗೆರೆಯೆಳೆದರೆ ಅದು ಸಾಕಾಗಲಾರದೆಂದು ಈ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆಯಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವರದಿಯಾದ ಹದೀಸ್ ದಕುಫ್ ಆಗಿದೆ.

24. ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನ ಮುಂದೆ ಸುತ್ತ ಇದ್ದರೆ ಅವನ ಮುಂದಿನಿಂದ (ಅರ್ಥಾತ್ ಅವನ ಮತ್ತು ಸುತ್ತದ ನಡುವಿನಿಂದ) ಹಾದುಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಸ್ಜಿದುಲ್ ಹರಾಮ್ ಅಥವಾ ಇತರ ಮಸೀದಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ (ಈ ಎಲ್ಲ ಮಸೀದಿಗಳೂ) ಸಮಾನವಾಗಿವೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ವಚನಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ:

«لَوْ يَعْلَمُ الْمَارِّ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ»

“ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನ ಮುಂದಿನಿಂದ ಹಾದುಹೋಗುವವನು ತನ್ನ ಮೇಲುಂಟಾಗುವ (ಪಾಪವನ್ನು) ಅರಿತಿದ್ದರೆ ಅವನು ಹಾಗೆ ಹಾದುಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಲ್ಲತ್ತುಗಳ ಕಾಲ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವುದು ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ.” ಅರ್ಥಾತ್ ಅವನ (ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನ) ಮತ್ತು ಸುಜೂದ್ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳದ ಮಧ್ಯೆ ಹಾದು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಂತ.⁽⁴⁾

: وَجُوبٌ مَعَ الْمُصَلِّي لِلْمَارِّ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ :

ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮುಂದಿನಿಂದ ಹಾದುಹೋಗುವವನನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ವಾಜಿಬ್ ಆಗಿದೆ; ಅದು ಮಸ್ಜಿದುಲ್ ಹರಾಮ್‌ನಲ್ಲಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ:

25. “ನಿನ್ನ ಮುಂದಿನಿಂದಾಗಿ ಯಾರನ್ನೂ ಹಾದುಹೋಗಲು ಬಿಡಬಾರದು...” ಎಂಬ ಈ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ಹದೀಸ್‌ಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸುತ್ತದೆಡೆಗೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮುಂದಿನಿಂದ ಯಾರೊಬ್ಬನನ್ನೂ ಹಾದು ಹೋಗಲು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ಹೇಳಿದರು:

4 ‘ತವಾಫ್ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳದ ಹೊರಗಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ಯಾವುದೇ ಸುತ್ತವಿಲ್ಲದೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಜನರು ಅವರ ಮುಂದಿನಿಂದಾಗಿ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು’ ಎಂಬ ಹದೀಸ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಸಹೀಹ್ ಅಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವರು (ಜನರು) ಪ್ರವಾದಿ (ﷺ)ರವರ ಮತ್ತು ಅವರು ಸುಜೂದ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳದ ನಡುವಿನಿಂದಾಗಿ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಅದರಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ನಮಾಝ್ ಕ್ರಮ (ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ)

«إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ إِلَى شَيْءٍ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ فَأَرَادَ أَحَدٌ أَنْ يَحْتَازَ
بَيْنَ يَدَيْهِ فَلْيَدْفَعْ فِي نَحْرِهِ وَلْيَدْرَأْ مَا اسْتَطَاعَ (وَفِي رِوَايَةٍ : فَلْيَمْنَعْهُ
مَرَّتَيْنِ) فَإِنْ أَبَى فَلْيَقَاتِلْهُ فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ»

“ತನ್ನನ್ನು ಜನರಿಂದ ಮರೆಮಾಚುವ ವಸ್ತುವಿಗೆ (ಸುತ್ತಕ್ಕೆ) ನೇರವಾಗಿ ನಿಂತು ನಿಮ್ಮಲ್ಲೋರ್ವನು ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವಾಗ ಅವನ ಮುಂಭಾಗದಿಂದಾಗಿ ಒಬ್ಬನು ಹಾದುಹೋಗ ಬಯಸಿದರೆ ಇವನು ಅವನ ಎದೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ದೂರ ತಳ್ಳಲಿ. ಮತ್ತು ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಡೆಯಲಿ. (ಇನ್ನೊಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ: ಅವನನ್ನು ಎರಡು ಬಾರಿ ತಡೆಯಲಿ). ಅವನೇನಾದರೂ (ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಲು) ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಲಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಶೈತಾನನಾಗಿದ್ದಾನೆ.”

الْمَشِي إِلَى الْأَمَامِ لِمَنْعِ الْمُرُورِ :

ಹಾದುಹೋಗುವವರನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುವುದು:

26. ಪ್ರಾಣಿ ಅಥವಾ ಮಗು ಮುಂತಾದ ತಕ್ಲೀಫ್‌ರಹಿತರನ್ನು (ಧಾರ್ಮಿಕ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧರಾಗಬೇಕಾದ ನಿರ್ಬಂಧತೆಯಿಲ್ಲದವರನ್ನು) ತಡೆದು ಅವು ತನ್ನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿದೆ.

مَا يَقْتَضِي الصَّلَاةَ :

ನಮಾಝನ್ನು ಭಂಗಗೊಳಿಸುವ ವಿಷಯಗಳು:

27. ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಕ್ಕಿರುವ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅದು ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನ ಮತ್ತು ಅವನ ಮುಂದಿನಿಂದ ಹಾದುಹೋಗುವವನಿಂದಾಗಿ ಹಾಳಾಗುವ ಅವನ ನಮಾಝ್‌ನ ಮಧ್ಯೆ ತಡೆಗೋಡೆಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಸುತ್ತವಿಲ್ಲದೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನ (ಸುತ್ತ ಇಡದವನ) ಮುಂದಿನಿಂದಾಗಿ ಹರೆಯವನ್ನು ತಲುಪಿದ ಮಹಿಳೆಯು ಹಾದುಹೋದರೆ ಅದು ಅವನ ನಮಾಝನ್ನು ಭಂಗಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕತ್ತೆ ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ನಾಯಿ (ಹಾದು ಹೋದರೂ ಅದು ಅವನ ನಮಾಝನ್ನು ಭಂಗಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ).

النِيَّةُ

ನಿಯ್ಯತ್ (ಮನಸ್ಸಿನ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪ)

28. ತಾನು ಯಾವ ನಮಾಝ್‌ಗಾಗಿ ನಿಂತಿರುವೆನೋ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಉದಾ: ದುಹ್ ಅಥವಾ ಅಸ್ನ ಫರ್ಧ್ ನಮಾಝ್ ಅಥವಾ ಅವುಗಳ ಸುನ್ನತ್ ನಮಾಝ್ ಎಂದು ನಿಯ್ಯತ್ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಶರ್ತ್ ಅಥವಾ ರುಕ್ನ್ ಆಗಿದೆ. ಅದನ್ನು (ನಿಯ್ಯತ್ತನ್ನು) ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಸುನ್ನತ್‌ಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವ ಬಿದ್ಅತ್ ಆಗಿದೆ. ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಡುವ ಇಮಾಮ್‌ಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಇದನ್ನು (ನಿಯ್ಯತ್ತನ್ನು ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕೆಂದು) ಹೇಳಿಲ್ಲ.

التكبير

ತಕ್ಕೀರ್ (ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್ ಎನ್ನುವುದು)

29. ನಂತರ ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್ ಎನ್ನುತ್ತಾ ನಮಾಝನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಇದು ರುಕ್ನ್ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ:

«مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطُّهُورُ وَنَحْرُ مِمَّهَا التَّكْبِيرُ وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ»

“ನಮಾಝ್‌ನ ಕೀಲಿಕೃತಿಯು ಶುದ್ಧೀಕರಣವಾಗಿದೆ. ತಕ್ಕೀರ್ ಅದನ್ನು ಹರಾಮ್‌ಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಸ್ಲೀಮ್ (ಸಲಾಮ್) ಅದನ್ನು ಹಲಾಲ್‌ಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.”⁽⁵⁾

30. ಯಾವುದೇ ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲೂ ತಕ್ಕೀರ್ ಹೇಳುವಾಗ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಬಾರದು, ಇಮಾಮ್ ಆಗಿರುವ ಹೊರತು.

31. ಆವಶ್ಯಕತೆಯು ಕಂಡು ಬಂದರೆ -ಅರ್ಥಾತ್ ಇಮಾಮ್ ರೋಗಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅವನ ಧ್ವನಿಯು ಬಲಹೀನವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅವನ ಹಿಂದೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ- ಇಮಾಮ್‌ನ ತಕ್ಕೀರನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಕೇಳಿಸು (ವಂತೆ ಧ್ವನಿಯೆತ್ತಿ ಹೇಳು)ವುದಕ್ಕೆ ಮುಅದ್ದಿನ್‌ಗೆ ಅನುಮತಿಯಿದೆ.

32. ಇಮಾಮ್ ತಕ್ಕೀರ್ ಹೇಳಿ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕವಲ್ಲದೆ ಮಲ್‌ಮೂಮ್ (ಇಮಾಮ್‌ನ ಹಿಂದೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನು) ತಕ್ಕೀರ್ ಹೇಳಬಾರದು.

5 ಅರ್ಥಾತ್ (ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲಿ) ಅಲ್ಲಾಹು ಹರಾಮ್‌ಗೊಳಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅದು (ತಕ್ಕೀರ್) ಹರಾಮ್‌ಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿ ಸಲಾಮ್ ಕೂಡ. ಅರ್ಥಾತ್ ಅದರ (ನಮಾಝ್‌ನ) ಹೊರಗೆ ಏನೆಲ್ಲಾ ಹಲಾಲ್ ಆಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಅದು (ಸಲಾಮ್) ಹಲಾಲ್‌ಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಸ್ಲೀಮ್ ಮತ್ತು ತಫ್ಲೀಲ್ ಎಂದರೆ ಮುಹರಮ್ ಮತ್ತು ಮುಹಲ್ಲಲ್ ಎಂದಾಗಿದೆ.

رَفْعُ الْيَدَيْنِ وَكَيْفِيَّتُهُ :

ಕೈಗಳನ್ನು ಎತ್ತುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಧಾನ:

33. ತಕ್ಷೀರ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಥವಾ ಅದರ ನಂತರ ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಬಹುದು. ಇವೆಲ್ಲವೂ (ತಕ್ಷೀರ್‌ನೊಂದಿಗೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮತ್ತು ಅದರ ನಂತರ ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತುವುದು) ಸುನ್ನತ್‌ನಲ್ಲಿ ದೃಢಪಟ್ಟಿವೆ.

34. ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ (ಅಗಲಗೊಳಿಸಿ) ಅವುಗಳನ್ನು (ಕೈಗಳನ್ನು) ಎತ್ತಬೇಕು.

35. ಅಂಗೈಗಳನ್ನು ಹೆಗಲುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾಂತರವಾಗಿ ಎತ್ತಬೇಕು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇನ್ನೂ ಮೇಲಕ್ಕೆ (ಅಂದರೆ) ಅವುಗಳು ಕಿವಿಗಳ ತುದಿಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಲುಪುವವರೆಗೆ ಎತ್ತಬೇಕು. ⁽⁶⁾

وَضْعُ الْيَدَيْنِ وَكَيْفِيَّتُهُ :

ಕೈಗಳನ್ನು ಇಡುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಧಾನ:

36. ತರುವಾಯ ತಕ್ಷೀರ್ ಹೇಳಿದ ಬಳಿಕ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಎಡಗೈಯ ಮೇಲಿಡಬೇಕು. ಇದು ಅಂಬಿಯಾ(ಅಲೈಹಿಮು ಸ್ಲಾಮ್)ಗಳ ಚರ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ. ರಸೂಲ್ (ﷺ)ರವರು ಇದನ್ನು ಅವರ ಸಹಾಬಾಗಳಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು (ಕೈಗಳನ್ನು) ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ.

37. ಬಲಗೈಯನ್ನು ಎಡ ಅಂಗೈಯ ಹೊರಭಾಗದ ಮೇಲೆ, ಮಣಿಕಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ತೋಳಿನ ಮೇಲೆ ಇಡಬೇಕು.

38. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಎಡಗೈಯನ್ನು ಬಲಗೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ⁽⁷⁾

6 ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ಹೆಬ್ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಕಿವಿಗಳ ಹಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸುನ್ನತ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಯಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನನ್ನ ವೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ವಸ್ತುಸನ್ನು ಅಪ್ಪಾನಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

7 ಕೈಗಳನ್ನಿಡುವುದು ಮತ್ತು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಾಗಬೇಕೆಂಬ ಇತ್ತೀಚಿನವರು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಆಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ.

مَحَلُّ الْوَضْعِ :

(ಕೈಗಳನ್ನು) ಇಡುವ ಸ್ಥಳ:

39. ಅವುಗಳನ್ನು (ಕೈಗಳನ್ನು) ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಇಡಬೇಕು. ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಮಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ⁽⁸⁾
40. ಬಲಗೈಯನ್ನು ಸೊಂಟದ ಮೇಲಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ.

الْخُشُوعُ وَالنَّظْرُ إِلَى مَوْضِعِ السُّجُودِ :

ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸುಜೂದ್‌ನ ಸ್ಥಳದಡೆಗೆ ನೋಡುವುದು:

41. ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಮತ್ತು ಅಲಂಕಾರ, ಚಿತ್ರ ಮುಂತಾದ ಆತನನ್ನು (ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನನ್ನು) ಅಲಕ್ಷ್ಯಗೊಳಿಸುವ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಆತ ದೂರವಿರುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಆತನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರುವ ಆಹಾರವು ಬಡಿಸಲಾಗುವಾಗ ಆತ ನಮಾಝ್ ಮಾಡಬಾರದು. ಮೂತ್ರ ಮತ್ತು ಮಲವನ್ನು ಅದುಮಿಕೊಂಡು ಕೂಡ (ನಮಾಝ್ ಮಾಡಬಾರದು).
42. (ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲಿ) ನಿಂತಿರುವಾಗ ಸುಜೂದ್‌ನ ಸ್ಥಳದಡೆಗೆ ನೋಡಬೇಕು.
43. ಬಲಕ್ಕಾಗಲಿ ಎಡಕ್ಕಾಗಲಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಬಾರದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುವುದು ದಾಸನ ನಮಾಝ್‌ನಿಂದ ಶೈತಾನನು ಕಸಿದು ಒಯ್ಯುವುದಾಗಿದೆ.
44. ಆಕಾಶದಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ.

دَعَاءُ الْإِسْتِغْنَاحِ :

ಪ್ರಾರಂಭದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ:

45. ತರುವಾಯ ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರಿಂದ ದೃಢಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಕೆಲವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಪಾರಾಯಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳು (ದೃಢಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು) ಅನೇಕ ಇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು:

8 ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ಕೈಗಳನ್ನು ಎದೆಯ ಹೊರತು ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳ ಮೇಲಿಡುವುದು ಒಂದೋ ದುರ್ಬಲವಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ.

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ»
«غَيْرُكَ»

(ಸುಬ್‌ಹಾನಕಲ್ಲಾಹುಮ್ ವಬಿಹಮ್ದಿಕ ವತಬಾರಕಸ್ಮುಕ ವತಆಲಾ ಜದ್ದುಕ ವಲಾ ಇಲಾಹ ಗೈರುಕ್)

“ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್, ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಪರಿಪಾವನತೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ನಾಮವು ಅನುಗ್ರಹೀತವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು ಅತ್ಯುನ್ನತವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಹೊರತು ಆರಾಧನೆಗೆ ನೈಜ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿ ಅನ್ಯರಿಲ್ಲ.”

ಇದರ (ಪ್ರಾರಂಭದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ) ಬಗ್ಗೆಯಿರುವ ಆದೇಶವು ದೃಢಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ರೂಢಿಯಾಗಿಸಬೇಕು. ⁽⁹⁾

9 ಉಳಿದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯ ಬಯಸುವವನು ‘ಸಿಫತು ಸ್ಲಲಾತ್’ನ ಹತ್ತನೇ ಅಥವಾ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಆವೃತ್ತಿಯ ಪುಟ 72-73 ನೋಡಲಿ.

القراءة

ಕಿರಾಅತ್ (ಕುರ್ಆನ್ ಪಾರಾಯಣ)

46. ನಂತರ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಇಸ್ತಿಆದತ್ (ಅಭಯಯಾಚನೆ) ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಪಾಪವಾಗಿದೆ.

47. ಸುನ್ನತ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ (ಅಭಯ ಯಾಚನೆಯನ್ನು)ಹೀಗೆ ಹೇಳಬೇಕು:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْحِهِ وَنَفْسِهِ»

(ಅಲೂದು ಬಿಲ್ಲಾಹಿ ಮಿನ ಶೈತಾನಿ ರಜೀಮಿ ಮಿನ್ ಹಮ್‌ಹಿ ಹಮ್‌ಹಿ ವನಫ್ಫಿಹೀ ವನಫ್ಫಿಹೀ)

“ಬಹಿಷ್ಕೃತನಾದ ಶೈತಾನನಿಂದ, ಅವನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಹುಚ್ಚಿನಿಂದ, ಅವನ ಅಹಂಭಾವದಿಂದ ಮತ್ತು ಅವನ ಕವಿತೆಯಿಂದ ನಾನು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ಯಾಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.” ಇಲ್ಲಿ ‘ನಫ್ಸ್’ ಎಂದರೆ ಕೆಟ್ಟ ಕವಿತೆ ಎಂದಾಗಿದೆ.

48. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْحِهِ وَنَفْسِهِ»

(ಅಲೂದು ಬಿಲ್ಲಾಹಿ ಸಮೀಇಲ್ ಅಲೀಮಿ ಮಿನ ಶೈತಾನಿ ರಜೀಮಿ ಮಿನ್ ಹಮ್‌ಹಿ ಹಮ್‌ಹಿ ವನಫ್ಫಿಹೀ ವನಫ್ಫಿಹೀ)

“ಬಹಿಷ್ಕೃತನಾದ ಶೈತಾನನಿಂದ, ಅವನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಹುಚ್ಚಿನಿಂದ, ಅವನ ಅಹಂಭಾವದಿಂದ ಮತ್ತು ಅವನ ಕವಿತೆಯಿಂದ ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಲಿಸುವ,

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿಯುವ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ಯಾಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

49. ತರುವಾಯ ಜಹ್ರೀ (ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವ ನಮಾಝ್) ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಿರೀ (ಮೌನವಾಗಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವ ನಮಾಝ್)ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೌನವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಕು:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

(ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾಹಿ ರ್ರಹ್ಮಾನಿ ರ್ರಹೀಮ್)

“ಪರಮ ದಯಾಮಯನೂ ಕರುಣಾಮಯಿಯೂ ಆದ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮದಿಂದ.”

قِرَاءَةُ الْفَاتِحَةِ :

ಫಾತಿಹಾ ಪಾರಾಯಣ:

50. ನಂತರ ಸೂರ: ಅಲ್ಫಾತಿಹಾವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಸ್ಮಲ: (ಬಿಸ್ಮಿ)ಯು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದು (ಸೂರ: ಫಾತಿಹಾವನ್ನು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದು) ರುಕ್ನ್ ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಹೊರತು ನಮಾಝ್ ಸಹೀಹ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅರಬಿಗಳಲ್ಲದವರು ಇದನ್ನು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ.

51. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅದು (ಸೂರ: ಫಾತಿಹಾವನ್ನು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಲು) ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವುದು:

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»

(ಸುಬ್ಹಾನಲ್ಲಾಹಿ ವಲ್ಹಮ್ಡುಲಿಲ್ಲಾಹಿ ವಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್ ವಲಾ ಹೌಲ ವಲಾ ಕುವ್ವತ ಇಲ್ಲಾ ಬಿಲ್ಲಾಹ್)

“ಅಲ್ಲಾಹನ ಪರಿಪಾವನತೆಯನ್ನು ನಾನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ತುತಿಯು

ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ನಮಾಝ್ ಕ್ರಮ (ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ)

ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿದೆ. ಅವನ ಹೊರತು ಆರಾಧನೆಗೆ ನೈಜ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿ ಅನ್ಯರಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹು ಮಹಾನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಶಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ.”

52. ಅದನ್ನು (ಫಾತಿಹಾವನ್ನು) ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವ ಸುನ್ನತ್‌ನ ವಿಧಾನ ಹೇಗೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಆಯತ್ ಆಗಿ ತುಂಡು ಮಾಡಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಯತ್ತಿನ ತಲೆಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. (ಅಂದರೆ) ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾಹಿ ರಹ್ಮಾನಿ ರಹೀಮ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು, ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲುವುದು, ನಂತರ ಅಲ್‌ಹಮ್ಮು ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ರಬ್ಬಿಲ್ ಆಲಮೀನ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು, ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲುವುದು, ನಂತರ ಅರ್ರಹ್ಮಾನಿ ರಹೀಮ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು, ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲುವುದು, ನಂತರ ಮಾಲಿಕಿ ಯೌಮಿ ದ್ದೀನ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು, ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲುವುದು. ಹೀಗೆ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಾರಾಯಣವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆಯತ್‌ಗಳ ತಲೆಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. (ಆಯತ್ತಿನ) ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಅದರ ನಂತರದ ಆಯತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರು ಅದನ್ನು ನಂತರದ ಆಯತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ (ಜೋಡಿಸಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ).

53. (ಮಾಲಿಕಿ ಯೌಮಿದ್ದೀನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ) ಮಾಲಿಕಿ (ಎಂಬ ಪದವನ್ನು) ಮಲಿಕಿ ಎಂದು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿದೆ.

: قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ لِي

ಅದನ್ನು (ಫಾತಿಹಾವನ್ನು) ಮುಕ್ತದೀ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದು:

54. ಸಿರೀ (ಮೌನವಾಗಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವ ನಮಾಝ್)ಗಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತದೀ (ಇಮಾಮ್‌ನ ಹಿಂದೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನು) ಅದನ್ನು (ಫಾತಿಹಾವನ್ನು) ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ಜಪ್ರೀ (ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವ ನಮಾಝ್)ಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇಮಾಮ್‌ನ ಪಾರಾಯಣವು ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಇಮಾಮ್ ಅದನ್ನು (ಪಾರಾಯಣವನ್ನು) ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ ಮುಕ್ತದೀ ಅದನ್ನು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೌನವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರೆ (ಅವನಿಗೆ ಫಾತಿಹಾ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ). ಹೀಗೆ ಮೌನ ಪಾಲಿಸುವುದು ಸುನ್ನತ್‌ನಲ್ಲಿ

ದೃಢಪಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ⁽¹⁰⁾

الْقِرَاءَةُ بَعْدَ الْفَاتِحَةِ

ಘಾತಿಹಾದ ನಂತರ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದು:

55. ಮೊದಲ ಎರಡು ರಕ್ಅತ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ: ಘಾತಿಹಾದ ನಂತರ ಬೇರೊಂದು ಸೂರತ್ತನ್ನು ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಆಯತ್‌ಗಳನ್ನು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದು ಸುನ್ನತ್ತಾಗಿದೆ. ಜನಾರ್ಥು ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ.

56. ಯಾತ್ರೆ ಅಥವಾ ನೆಗಡಿ ಅಥವಾ ರೋಗ ಅಥವಾ ಶಿಶುವಿನ ಅಳು ಮುಂತಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದರ (ಘಾತಿಹಾದ) ನಂತರದ ಪಾರಾಯಣವನ್ನು ದೀರ್ಘಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

57. ವ್ಯತ್ಯಸ್ತ ನಮಾಝ್‌ಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪಾರಾಯಣವು ಕೂಡ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಐದು ವೇಳೆಯ ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ನಮಾಝ್‌ಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಫಜ್, ನಮಾಝ್‌ನ ಪಾರಾಯಣವು ದೀರ್ಘವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ದುಹ್, ನಂತರ ಅಸ್, ನಂತರ ಇಶಾ, ನಂತರ ಮಗ್ರಿಬ್ (ದೀರ್ಘ) ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

58. ರಾತ್ರಿ ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಪಾರಾಯಣವು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ದೀರ್ಘವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

59. ಮೊದಲನೆಯ ರಕ್ಅತ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಪಾರಾಯಣವನ್ನು ಎರಡನೆಯದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ದೀರ್ಘಗೊಳಿಸುವುದು ಸುನ್ನತ್ತಾಗಿದೆ.

60. ಕೊನೆಯ ಎರಡು ರಕ್ಅತ್‌ಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪಾರಾಯಣವನ್ನು ಮೊದಲ ಎರಡು ರಕ್ಅತ್‌ಗಳಲ್ಲಿರುವ (ಪಾರಾಯಣದ) ಸರಿಸುಮಾರು ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಬೇಕು.

(11)

10 ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ಈ ರೀತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟವರ ಆಧಾರವನ್ನು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿರುವ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಾನು 'ಸಿಲ್ಲಿತುಲ್ ಅಹಾದೀಸಿ ದ್ದುಕ್ರಫಃ'ದಲ್ಲಿ (ಹದೀಸ್ ನಂ. 546, 547) ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದೇನೆ.

11 ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಬಯಸಿದಲ್ಲಿ 'ಸಿಫತು ಸ್ಲಲಾತ್'ನ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಆವೃತ್ತಿಯ ಪುಟ 83 ನೋಡಿ.

قِرَاءَةُ الْقَاتِحَةِ فِي رُكْعَةٍ :

(ಪ್ರತಿಯೊಂದು) ರಕ್ಅತ್‌ನಲ್ಲಿ ಫಾತಿಹಾ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದು:

61. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಕ್ಅತ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಫಾತಿಹಾ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ.

62. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೊನೆಯ ಎರಡು ರಕ್ಅತ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ (ಫಾತಿಹಾಗಿಂತಲೂ) ಹೆಚ್ಚು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದು ಸುನ್ನತ್‌ಾಗಿದೆ.

63. ಪಾರಾಯಣವನ್ನು ಸುನ್ನತ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ದೀರ್ಘಗೊಳಿಸಲು ಇಮಾಮ್‌ಗೆ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಇರಬಹುದಾದ ವೃದ್ಧ ಅಥವಾ ರೋಗಿ ಅಥವಾ ಹಾಲುಣಿಸುವ ಮಹಿಳೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಅಗತ್ಯ ಕೆಲಸವಿರುವವನಿಗೆ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗಬಹುದು.

الْحُجْرُ وَالْإِسْرَارُ بِالْقِرَاءَةِ :

ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಮೌನವಾಗಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದು:

64. ಸುಬ್‌ಹ್, ಜುಮುಅಃ, ಈದೈನ್ (ಎರಡು ಈದ್), ಇಸ್ತಿಸ್ಕಾ (ಮಳೆಯನ್ನು ಬೇಡುವುದು), ಕುಸೂಫ್ (ಗ್ರಹಣ) ನಮಾಝ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಗ್ರಿಬ್ ಹಾಗೂ ಇಶಾ ನಮಾಝ್‌ಗಳ ಮೊದಲ ಎರಡು ರಕ್ಅತ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಬೇಕು.

ದುಹ್ರ್ ಮತ್ತು ಅಸ್ತ್ ನಮಾಝ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಮಗ್ರಿಬ್ ನಮಾಝ್‌ನ ಮೂರನೆಯ ರಕ್ಅತ್‌ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇಶಾ ನಮಾಝ್‌ನ ಕೊನೆಯ ಎರಡು ರಕ್ಅತ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮೌನವಾಗಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಬೇಕು.

65. ಸಿರೀ (ಮೌನವಾಗಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವ) ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರಿಗೆ (ಮುಕ್ತದೀಗಳಿಗೆ) ಆಯತ್ತನ್ನು ಕೇಳಿಸುವುದ(ಕ್ಕಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದಲು) ಇಮಾಮ್‌ಗೆ ಅನುಮತಿಯಿದೆ.

66. ವಿಶ್ರ್ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ನಮಾಝ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮೌನವಾಗಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಧ್ವನಿಯೆತ್ತುವುದರಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು.

تَرْتِيلُ الْقِرَاءَةِ :

ಪಾರಾಯಣವನ್ನು ತರ್ತೀಲ್ ಮಾಡುವುದು:

67. ಕುರ್ಆನನ್ನು ತರ್ತೀಲ್ ಮಾಡುವುದು (ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಓದುವುದು) ಸುನ್ನತ್ತಾಗಿದೆ. (ಅಂದರೆ) ವೇಗದಿಂದಾಗಲಿ, ಅವಸರದಿಂದಾಗಲಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಬಾರದು. ಬದಲಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಕುರ್ಆನನ್ನು ತನ್ನ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕು. (ಅಲಂಕರಿಸುವಾಗ) ತಜ್ವೀದ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಬಳಿ ಸುಪರಿಚಿತವಾಗಿರುವ ನಿಯಮಗಳ ಮೇರೆಗಳೊಳಗೇ ಇರಬೇಕು. ನೂತನವಾದ ರಾಗಗಳೊಂದಿಗಾಗಲಿ, ಸಂಗೀತದ ನಿಯಮಗಳ ಅನುಸಾರವಾಗಲಿ ಅದನ್ನು (ಪಾರಾಯಣವನ್ನು) ರಂಗುಗೊಳಿಸಬಾರದು.

الْفَتْحُ عَلَى الْإِمَامِ :

ಇಮಾಮನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು:

68. ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವಾಗ ಇಮಾಮ್ ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡರೆ ಅವನನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಶರೀಅತ್ ಮುಕ್ತದೀಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ.

الركوع

ರುಕೂಅ (ತಲೆಬಾಗುವುದು)

69. ಪಾರಾಯಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರೆ ಸರಿಸುಮಾರು ತನ್ನ ಶ್ವಾಸವು ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಳುವಷ್ಟು ಕಾಲ ಮೌನವಾಗಿರಬೇಕು.

70. ತರುವಾಯ ಈ ಹಿಂದೆ ತಕ್ಬೀರತುಲ್ ಇಹ್ರಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕು. (ನೋಡಿ ಕ್ರಮಸಂಖ್ಯೆ 33, 34, 35).

71. ಮತ್ತು ತಕ್ಬೀರ್ (ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್) ಹೇಳಬೇಕು. ಇದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ.

72. ತರುವಾಯ ತನ್ನ ಸಂಧಿಗಳು ಸರಿಸುಮಾರು (ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ) ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಗಾಂಗವು ಅದರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವವರೆಗೆ ತಟಸ್ಥವಾಗಿ ನಿಂತು ರುಕೂಅ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ರುಕ್ನ್ ಆಗಿದೆ.

كَيْفِيَّةُ الرُّكُوعِ :

ರುಕೂಅ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ:

73. ಕೈಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಗಳ ಮೇಲಿಡಬೇಕು. ಮಂಡಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಬೆರಳುಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಮಂಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಿ ಇಡಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿವೆ.

74. ಬೆನ್ನನ್ನು ಚಾಚಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ನೀರನ್ನು ಸುರಿದರೆ ಅದು (ಕೆಳಗೆ ಸುರಿಯದೆ) ಅಲ್ಲಿ ತಟಸ್ಥವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು (ಬೆನ್ನನ್ನು) ಸಮಾನಾಂತರಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಇದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ.

75. ತಲೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸುವುದಾಗಲಿ ಎತ್ತುವುದಾಗಲಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಸಮಾನಾಂತರವಾಗಿ ಇಡಬೇಕು (ಅರ್ಥಾತ್ ಬೆನ್ನು ಮತ್ತು ತಲೆ ಸಮರೇಖೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು).

76. ಮೊಣಕೈಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪಾಶ್ವಗಳಿಂದ ದೂರವಿಡಬೇಕು.

77. ರುಕೂಅನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಾರಿ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಹೀಗೆ ಹೇಳಬೇಕು:

«سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ»

(ಸುಬ್‌ಹಾನ ರಬ್ಬಿಯಲ್ ಅಝೀಮ್)

“ಅತ್ಯುನ್ನತನಾದ ನನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಪರಿಪಾವನತೆಯನ್ನು ನಾನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೇನೆ.”

(12)

تَسْوِيَةُ الْأَرْكَانِ :

ರುಕ್ನಗಳನ್ನು ಸಮಾನ (ದೀರ್ಘ)ವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು:

78. ದೀರ್ಘತೆಯಲ್ಲಿ ರುಕ್ನಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿಸುವುದು ಸುನ್ನತ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರುಕೂಅನ್ನು, ರುಕೂಅನ ನಂತರದ ನಿಲ್ಲುವಿಕೆಯನ್ನು, ಸುಜೂದನ್ನು, ಎರಡು ಸುಜೂದ್‌ಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಕೂರುವುದನ್ನು ಸರಿಸುಮಾರು ಸಮಾನ(ವಾಗಿ ದೀರ್ಘ)ಗೊಳಿಸಬೇಕು.

79. ರುಕೂಅನಲ್ಲಾಗಲಿ ಸುಜೂದ್‌ನಲ್ಲಾಗಲಿ ಕುರ್ಆನ್ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ.

الِإِعْتِدَالِ مِنَ الرُّكُوعِ :

ರುಕೂಅನಿಂದ ಇಅತ್‌ತಿದಾಲ್ ಮಾಡುವುದು (ತಟಸ್ಥವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು):

80. ನಂತರ ರುಕೂಅನಿಂದ ತನ್ನ ಬೆನ್ನೆಲುಬನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕು. ಇದು ರುಕ್ನ ಆಗಿದೆ.

81. ಇಅತ್‌ತಿದಾಲ್‌ನ ಮಧ್ಯೆ (ರುಕೂಅನಿಂದ ಎದ್ದೇಳುವಾಗ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಬೇಕು:

12 ಈ ರುಕ್ನನಲ್ಲಿ (ರುಕೂಅನಲ್ಲಿ) ಹೇಳಬೇಕಾದ ಇನ್ನಿತರ ದಿಕ್ರಗಳೂ ಇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿರುವುದೂ ಇವೆ, ಮಧ್ಯಮವಾಗಿರುವುದೂ ಇವೆ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುವುದೂ ಇವೆ. ನೋಡಿ: ‘ಸಿಫತು ಸ್ಲಾತ್’ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಆವೃತ್ತಿ ಪುಟ 113.

«سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»

(ಸಮಿಅಲ್ಲಾಹು ಲಿಮನ್ ಹಮಿದಹ್)

“ತನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದವನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹು ಆಲಿಸಲಿ.”

ಇದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ.

82. ಇಲ್‌ತಿದಾಲ್‌ನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕು (ನೋಡಿ ಕ್ರಮಸಂಖ್ಯೆ 33, 34, 35).

83. ನಂತರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೂಳೆಯೂ ಅದರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವವರೆಗೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ಸೆಟೆದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು.

84. ಈ ನಿಲ್ಲುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಬೇಕು:

«رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ»

(ರಬ್ಬನಾ ವಲಕಲ್ ಹಮ್)

“ನಮ್ಮ ಪ್ರಭೂ, ಮತ್ತು ನಿನಗೆ ಸ್ತುತಿ.”⁽¹³⁾

ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇದು (ರಬ್ಬನಾ ವಲಕಲ್ ಹಮ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು) ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ. ಇಮಾಮ್‌ನ ಹಿಂದೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಕೂಡ.⁽¹⁴⁾ ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದು ಈ ನಿಲ್ಲುವಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ದಿಕ್ರ ಆಗಿದೆ. ತಸ್ಮೀತ್ (ಸಮಿಅಲ್ಲಾಹು ಲಿಮನ್ ಹಮಿದಹ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು) ಇಲ್‌ತಿದಾಲ್‌ನ (ಅಂದರೆ ರುಕೂಅನಿಂದ ಎದ್ದೇಳುವಾಗ) ಹೇಳುವ ದಿಕ್ರ ಆಗಿದೆ.

85. ಈ ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಈ ನಿಲ್ಲುವಿಕೆಯನ್ನು ದೀರ್ಘತೆಯಲ್ಲಿ ರುಕೂಅನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನಗೊಳಿಸಬೇಕು (ಅರ್ಥಾತ್ ರುಕೂಅ ಮಾಡಿದಷ್ಟೇ

13 ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಇನ್ನಿತರ ದಿಕ್ರಗಳೂ ಇವೆ. ನೋಡಿ: ‘ಸಿಫತು ಸ್ಲಾತ್’ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಆವೃತ್ತಿ ಪುಟ 116.

14 ಈ ನಿಲ್ಲುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಇಡುವುದನ್ನು ಶರೀಅತ್ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿ (ಕೈಗಳನ್ನು) ಇಡಬೇಕೆಂದು ವರದಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ‘ಸಿಫತು ಸ್ಲಾತಿ ನ್ನಬೀ(ﷺ)’ ಎಂಬ ಮೂಲಗ್ರಂಥವನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಇಲ್ಲೂ ನಿಲ್ಲಬೇಕು).

86. ನಂತರ ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್ ಎನ್ನಬೇಕು. ಇದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ.
87. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕು.

السجود

ಸುಜೂದ್ (ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಮಾಡುವುದು)

الْخُرُورُ عَلَى الْيَدَيْنِ :

ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದು:

88. ನಂತರ ಸುಜೂದ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳಬೇಕು. (ಅಂದರೆ) ಮಂಡಿಗಳನ್ನು ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಕೈಗಳನ್ನು (ನೆಲದ ಮೇಲೆ) ಇಡಬೇಕು. ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ಈ ರೀತಿ ಆದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇದು ಅವರ ಚರ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ದೃಢಪಟ್ಟಿದೆ. ಒಂಟಿಯು ಮಂಡಿಯೂರುವಂತೆ ಮಂಡಿಯೂರುವುದನ್ನು (ಸುಜೂದ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು) ಅವರು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂಟಿಯು ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಎರಡು ಮಂಡಿಗಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಊರುವ ಮೂಲಕ ಮಂಡಿಯೂರುತ್ತದೆ.

89. ಸುಜೂದ್ ಮಾಡುವಾಗ -ಇದು (ಸುಜೂದ್ ಮಾಡುವುದು) ರುಕ್ನ್ ಆಗಿದೆ- ಅಂಗೈಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು (ಅಂಗೈಗಳನ್ನು) ಚಾಚಬೇಕು.

90. ಕೈಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಜೊತೆಗೂಡಿಸಬೇಕು.

91. ಅವುಗಳನ್ನು (ಕೈಬೆರಳುಗಳನ್ನು) ಕಿಬ್ಲಾದೆಡೆಗೆ ಮುಖಮಾಡಬೇಕು.

92. ಅಂಗೈಗಳೆರಡನ್ನು ಹೆಗಲುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ (ನೆಲದ ಮೇಲೆ) ಇಡಬೇಕು.

93. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವುಗಳನ್ನು (ಅಂಗೈಗಳನ್ನು) ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಇಡಬೇಕು.

94. ಮೊಣಕೈಗಳನ್ನು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಎತ್ತಬೇಕು. ಇದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ. ನಾಯಿಯು ಚಾಚುವಂತೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚಬಾರದು.

95. ಮೂಗು ಮತ್ತು ಹಣೆಯನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿ ಇಡಬೇಕು. ಇದು ರುಕ್ನ್ ಆಗಿದೆ.

96. ಮಂಡಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ (ನೆಲಕ್ಕೆ) ಒತ್ತಿ ಇಡಬೇಕು.

97. ಅದೇ ರೀತಿ ಪಾದಗಳ ತುದಿಗಳನ್ನು (ಅರ್ಥಾತ್ ಕಾಲ್ಸೆರಳುಗಳ

ಅಡಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಕೂಡ (ನೆಲಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿ ಇಡಬೇಕು).

98. ಅವುಗಳನ್ನು (ಪಾದಗಳ ತುದಿಗಳನ್ನು) ನೆಲಕ್ಕೆ ನಾಟಿ ಇಡಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿವೆ.

99. (ಕಾಲಿನ) ಬೆರಳುಗಳ ತುದಿಗಳನ್ನು ಕಿಬ್ಲಾದೆಡೆಗೆ ಮುಖಮಾಡಬೇಕು.

100. (ಕಾಲಿನ) ಹಿಮ್ಮಡಿಗಳನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಜೋಡಿಸಬೇಕು.

الإِغْتِدَالُ فِي السُّجُودِ :

ಸುಜೂದ್‌ನಲ್ಲಿ ಇತ್ತಿದಾಲ್ ಮಾಡುವುದು (ತಟಸ್ಥವಾಗಿರುವುದು):

101. ಸುಜೂದ್‌ನಲ್ಲಿ ಇತ್ತಿದಾಲ್ ಮಾಡುವುದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ. ಇದು ಹೇಗೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಸುಜೂದಿನ ಅಂಗಾಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಹಣೆ ಮತ್ತು ಮೂಗು ಜೊತೆಯಾಗಿ, ಎರಡು ಅಂಗ್ಯಗಳು, ಎರಡು ಮಂಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಎರಡು ಪಾದಗಳ ತುದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಭಾರವನ್ನು ಹಾಕುವುದು.

102. ಯಾರಾದರೂ ಈ ರೀತಿ ಇತ್ತಿದಾಲ್ ಮಾಡಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತಿದಾಲ್ ಅನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದನು. ಸುಜೂದ್‌ನಲ್ಲಿ ಇತ್ತಿದಾಲ್ ಪಾಲಿಸುವುದು ಕೂಡ ರುಕ್ಸ್ ಆಗಿದೆ.

103. ಅದರಲ್ಲಿ (ಸುಜೂದ್‌ನಲ್ಲಿ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಬೇಕು:

«سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى»

(ಸುಬ್‌ಹಾನ್ ರಬ್ಬಿಯಲ್ ಅಲ್ ಅಲಾ)

“ಅತ್ಯುನ್ನತನಾದ ನನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಪರಿಪಾವನತೆಯನ್ನು ನಾನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೇನೆ.”

ಇದನ್ನು ಮೂರು ಬಾರಿ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಬಾರಿ ಹೇಳಬೇಕು. ⁽¹⁵⁾

104. ಇದರಲ್ಲಿ (ಸುಜೂದ್‌ನಲ್ಲಿ) ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಗೊಳಿಸುವುದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದು ಉತ್ತರ ಸಿಗುವ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ.

105. ಈ ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಸುಜೂದನ್ನು ಸರಿಸುಮಾರು ರುಕೂಅನಷ್ಟೇ

ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ನಮಾಝ್ ಕ್ರಮ (ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ)

ದೀರ್ಘಗೊಳಿಸಬೇಕು.

106. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಸುಜೂದ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಉಡುಪು, ನೆಲಹಾಸು, ಚಾಪೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೆಲ ಮತ್ತು ಹಣೆಯ ಮಧ್ಯೆಯಿಟ್ಟು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸುಜೂದ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ (ಕೂಡ ಅನುಮತಿಯಿದೆ).

107. ಸುಜೂದ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಕುರ್ಆನ್ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ.

: الْإِنْفِرَاشُ وَالْإِقْعَاءُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ :

ಎರಡು ಸುಜೂದ್‌ಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇಫ್ತಿರಾಶ್ ಮಾಡುವುದು (ಅಗಲವಾಗಿ ಹರಡಲ್ಪಟ್ಟ ಎಡ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಕೂರುವುದು) ಮತ್ತು ಇಕ್ಆಲ್ ಮಾಡುವುದು (ಎತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂರುವುದು):

108. ನಂತರ ತಕ್ಬೀರ್ (ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್) ಹೇಳುತ್ತಾ ತಲೆಯನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕು. ಇದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ.

109. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕು.

110. ನಂತರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೂಳೆಯೂ ಅದರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮರಳುವವರೆಗೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ಕೂರಬೇಕು. ಇದು ರುಕ್ಸ್ ಆಗಿದೆ.

111. ಎಡಗಾಲನ್ನು ಹರಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೂರಬೇಕು. ಇದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ.

112. ಬಲಗಾಲನ್ನು ನಾಟಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು.

113. ಅದರ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಕಿಬ್ಲಾದೆಡೆಗೆ ಮುಖಮಾಡಬೇಕು.

114. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇಕ್ಆಲ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿದೆ. ಅಂದರೆ ಎರಡು ಪಾದಗಳನ್ನು ನಾಟಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂರುವುದು.

115. ಈ ಕೂರುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಕು:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاجْبُرْنِي وَارْفَعْنِي وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي»

(ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ಮಗ್ಫಿರ್ ಲೀ ವರ್ಹಮ್‌ನೀ ವಜ್ಬುರ್‌ನೀ ವರ್ಫತ್‌ನೀ ವಆಫಿನೀ ವರ್ಝುಕ್‌ನೀ)

“ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್, ನನಗೆ ಕ್ಷಮೆ ನೀಡು, ನನಗೆ ಕರುಣೆ ತೋರು, ನನ್ನ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸು, ನನ್ನ (ದರ್ಜೆಯನ್ನು) ಎತ್ತರಿಸು, ನನಗೆ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ನೀಡು ಮತ್ತು ನನಗೆ ಅನ್ಯಾಧಾರಗಳನ್ನು ನೀಡು.”

116. ಅವನಿಚ್ಛಿಸಿದರೆ ಹೀಗೆಯೂ ಹೇಳಬಹುದು:

«رَبِّ اغْفِرْ لِي رَبِّ اغْفِرْ لِي»

(ರಬ್ಬಿಗ್ಗಿರ್ ಲೀ ರಬ್ಬಿಗ್ಗಿರ್ ಲೀ)

“ನನ್ನ ಪ್ರಭೂ ನನಗೆ ಕ್ಷಮೆ ನೀಡು, ನನ್ನ ಪ್ರಭೂ ನನಗೆ ಕ್ಷಮೆ ನೀಡು.”

117. ಸರಿಸುಮಾರು ತನ್ನ ಸುಜೂದ್‌ನಷ್ಟೇ ಈ ಕೂರುವಿಕೆಯನ್ನೂ ದೀರ್ಘಗೊಳಿಸಬೇಕು.

السَّجْدَةُ الثَّانِيَةُ :

ಎರಡನೇ ಸುಜೂದ್:

118. ನಂತರ ತಕ್ಬೀರ್ ಹೇಳಬೇಕು. ಇದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ.
119. ಈ ತಕ್ಬೀರ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕು.
120. ನಂತರ ಎರಡನೇ ಸುಜೂದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಕೂಡ ರುಕ್ಸ್ ಆಗಿದೆ.
121. ಮೊದಲನೇ ಸುಜೂದ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಇದರಲ್ಲೂ ಮಾಡಬೇಕು.

جَلْسَةُ الْاِسْتِرَاحَةِ :

ಇಸ್ತಿರಾಹತ್‌ನ (ವಿರಾಮದ) ಕೂರುವಿಕೆ:

122. ಎರಡನೇ ಸುಜೂದ್‌ನಿಂದ ತಲೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿದಾಗ ಎರಡನೇ ರಕ್ಅತ್‌ಗಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಲು ಬಯಸಿದರೆ ತಕ್ಬೀರ್ (ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್) ಹೇಳಬೇಕು. ಇದು ವಾಜಿಬ್ ಆಗಿದೆ.

123. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕು.

124. ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೂಳೆಯೂ ಅದರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮರಳುವವರೆಗೆ, ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಟಸ್ಥವಾಗಿ ಎಡಗಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಕೂರಬೇಕು.

: الرَّكْعَةُ التَّايِيَةُ

ಎರಡನೇ ರಕ್ಅತ್:

125. ನಂತರ ಹಿಟ್ಟು ಹಿಸುಕುವವನು ಮಡಚುವಂತೆ ತನ್ನ ಮುಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮಡಚಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೂರಿ. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ಎರಡನೆ ರಕ್ಅತ್‌ಗಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಇದು (ಎರಡನೆ ರಕ್ಅತ್) ರುಕ್ಸ್ ಆಗಿದೆ.

126. ಮೊದಲನೇ ರಕ್ಅತ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಇದರಲ್ಲೂ ಮಾಡಬೇಕು.

127. ಪ್ರಾರಂಭದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದರ ಹೊರತು (ನೋಡಿ ಕ್ರಮಸಂಖ್ಯೆ 45).

128. ಇದನ್ನು (ಎರಡನೆ ರಕ್ಅತ್ತನ್ನು) ಮೊದಲನೆ ರಕ್ಅತ್‌ಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಸಬೇಕು.

: الْجُؤُسُ لِلشَّهَادَةِ

ತಶಹ್ದುತ್‌ಗಾಗಿ ಕೂರುವುದು:

129. ಎರಡನೆ ರಕ್ಅತ್ತನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರೆ ತಶಹ್ದುತ್‌ಗಾಗಿ ಕೂರಬೇಕು. ಇದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ.

130. ಈ ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸುಜೂದ್‌ಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಕೂರುವಂತೆ ಕೂರಬೇಕು (ನೋಡಿ ಕ್ರಮಸಂಖ್ಯೆ 110-113).

131. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಇಕ್ಅತ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ (ನೋಡಿ ಕ್ರಮಸಂಖ್ಯೆ 114).

132. ಬಲ ಅಂಗೈಯನ್ನು (ಬಲ) ತೊಡೆಯ ಮತ್ತು ಬಲ ಮಂಡಿಯ ಮೇಲಿಡಬೇಕು. ಬಲ ಮೊಣಕೈಯ ತುದಿಯು ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅದರಿಂದ ದೂರವಾಗಿರಬಾರದು.

133. ಎಡ ಅಂಗೈಯನ್ನು (ಎಡ) ತೊಡೆಯ ಮತ್ತು ಎಡ ಮಂಡಿಯ ಮೇಲೆ

ವಿಸ್ತರಿಸಿಡಬೇಕು.

134. ಕೈಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಎಡಗೈಯ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ಕೂರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ.

: تَحْرِيكُ الْإِصْبَعِ وَالنَّظَرُ إِلَيْهَا :

ಬೆರಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದರಡೆಗೆ ನೋಡುವುದು:

135. ಬಲ ಅಂಗೈಯ ಎಲ್ಲ ಬೆರಳುಗಳನ್ನೂ ಮಡಚಿಡಬೇಕು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೆಬ್ಬೆರಳನ್ನು ನಡುಬೆರಳ ಮೇಲಿಡಬೇಕು.

136. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವುಗಳನ್ನು ವೃತ್ತಾಕಾರಗೊಳಿಸಬೇಕು (ಅರ್ಥಾತ್ ಹೆಬ್ಬೆರಳ ತುದಿಯನ್ನು ನಡುಬೆರಳ ತುದಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿ ವೃತ್ತಾಕಾರಗೊಳಿಸಬೇಕು).

137. ತೋರುಬೆರಳನ್ನು ಕಿಬ್ಲಾದೆಡೆಗೆ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕು.

138. ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅದರ (ತೋರುಬೆರಳ) ಮೇಲಿಡಬೇಕು.

139. ತಶಹ್ಹುದ್‌ನ ಆದಿಯಿಂದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು.

140. ಎಡಗೈಯ ಬೆರಳಿನಿಂದ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಬಾರದು.

141. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಶಹ್ಹುದ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು.

: صِيغَةُ التَّشْهَدِ وَالِدَعَاءِ بَعْدَهُ :

ತಶಹ್ಹುದ್‌ನ ರೂಪ ಮತ್ತು ಅದರ ನಂತರದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ:

142. ತಶಹ್ಹುದ್ ಮಾಡುವುದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮರೆತರೆ ಸಹ್ವಾನ ಎರಡು ಸುಜೂದ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

143. ಅದನ್ನು (ತಶಹ್ಹುದ್‌ನ್ನು) ಮೌನವಾಗಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಬೇಕು.

144. ಅದರ ರೂಪವು:

«التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ನಮಾಝ್ ಕ್ರಮ (ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ)

وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامَ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

(ಅತ್ತಹಿಯ್ಯಾತು ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ವಸ್ಲವಾತು ವತ್ತಯ್ಯಿಬಾತು, ಅಸ್ಸಲಾಮು ಅಲನ್ನಬಿಯ್ಯಿ ವರಹ್ಮತುಲ್ಲಾಹಿ ವಬರಕಾತುಹೂ, ಅಸ್ಸಲಾಮು ಅಲೈನಾ ವಅಲಾ ಇಬಾದಿಲ್ಲಾಹಿ ಸ್ಲಾಲಿಹೀನ್, ಅಶ್‌ಹದು ಅನ್ ಲಾಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ವಅಶ್‌ಹದು ಅನ್ನ ಮುಹಮ್ಮದನ್ ಅಬ್ದುಹೂ ವರಸೂಲುಹೂ)

“ಅಭಿವಂದನೆಗಳು, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸತ್ಕರ್ಮಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ (ﷺ)ರವರ (16) ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಾಂತಿ, ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧಿಗಳು ಇರಲಿ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಜ್ಜನ ದಾಸರ ಮೇಲೂ ಶಾಂತಿಯಿರಲಿ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಆರಾಧನೆಗೆ ನೈಜ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಸಾಕ್ಷ್ಯವಹಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಮುಹಮ್ಮದ್ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರೂ, ಸಂದೇಶವಾಹಕರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಸಾಕ್ಷ್ಯವಹಿಸುತ್ತೇನೆ.” (17)

145. ಇದರ ನಂತರ ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಸಲಾತ್ ಹೇಳಬೇಕು:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»

(ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ಮ ಸಲ್ಲಿ ಅಲಾ ಮುಹಮ್ಮದಿನ್ ವಅಲಾ ಆಲಿ ಮುಹಮ್ಮದಿನ್ ಕಮಾ ಸಲ್ಲೈತ ಅಲಾ ಇಬ್ರಾಹೀಮ ವಅಲಾ ಆಲಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮ ಇನ್ನಕ ಹಮೀದುನ್

16 ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ಮರಣಾನಂತರ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಶರೀಅತ್ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಇಬ್ನ್ ಮಸ್‌ಊದ್, ಆಯಿಶಾ, ಇಬ್ನ್ ರುಝೈನ್, ಇಬ್ನ್ ಅಬ್ಬಾಸ್ (ರದಿಯಲ್ಲಾಹು ಅನ್‌ಹುಮ್) ಮುಂತಾದವರ ತಶಹ್ಮದ್ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿತ್ತೆಂದು ದೃಢಪಟ್ಟಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ ಬಯಸುವವನು ‘ಸಿಫತು ಸ್ಲಾತ್’ ಎಂಬ ನನ್ನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನೋಡಲಿ (ಪುಟ 142).

17 ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ನನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ತಶಹ್ಮದ್‌ನ ಇನ್ನಿತರ ದೃಢಪಟ್ಟಿರುವ ರೂಪಗಳೂ ಇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ರೂಪವು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಹೀಹ್ ಆಗಿದೆ.

ಮಜೇದ್. ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ ಬಾರಿಕ್ ಅಲಾ ಮುಹಮ್ಮದಿನ್ ವಅಲಾ ಆಲಿ ಮುಹಮ್ಮದಿನ್ ಕಮಾ ಬಾರಕ್ ಅಲಾ ಇಬ್ರಾಹೀಮ ವಅಲಾ ಆಲಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮ ಇನ್ನಕ ಹಮೀದುನ್ ಮಜೇದ್.)

“ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್ ನೀನು ಇಬ್ರಾಹೀಮರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ವರ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ವರ್ಷಿಸು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೀನು ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹನೂ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣನೂ ಆಗಿರುವೆ. ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್ ನೀನು ಇಬ್ರಾಹೀಮರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಸಮೃದ್ಧಿ ವರ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಸಮೃದ್ಧಿ ವರ್ಷಿಸು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೀನು ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹನೂ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣನೂ ಆಗಿರುವೆ.”

146. (ತಶಹ್ದುದನ್ನು) ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸಿದರೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಕು:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ
إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»

(ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ ಸಲ್ಲಿ ಅಲಾ ಮುಹಮ್ಮದಿನ್ ವಅಲಾ ಆಲಿ ಮುಹಮ್ಮದಿನ್ ವಬಾರಿಕ್ ಅಲಾ ಮುಹಮ್ಮದಿನ್ ವಅಲಾ ಆಲಿ ಮುಹಮ್ಮದಿನ್ ಕಮಾ ಸಲ್ವೈತ ವಬಾರಕ್ ಅಲಾ ಇಬ್ರಾಹೀಮ ವಅಲಾ ಆಲಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮ ಇನ್ನಕ ಹಮೀದುನ್ ಮಜೇದ್.)

“ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್ ನೀನು ಇಬ್ರಾಹೀಮರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ವರ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ವರ್ಷಿಸು ಹಾಗೂ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಸಮೃದ್ಧಿ ವರ್ಷಿಸು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೀನು ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹನೂ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣನೂ ಆಗಿರುವೆ.”

147. ನಂತರ ಈ ತಶಹ್ದುದ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ವರದಿಯಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ತನಗಿಷ್ಟವಾದುದನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು.

الرَّكْعَةُ الثَّالِثَةُ وَالرَّابِعَةُ :

ಮೂರನೇ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ರಕ್ಅತ್:

148. ನಂತರ ತಕ್ಬೀರ್ ಹೇಳಬೇಕು. ಇದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ. ಕುಳಿತಿರುವಾಗಲೇ ತಕ್ಬೀರ್ ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ ಸುನ್ನತ್.

149. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕು.

150. ನಂತರ ಮೂರನೇ ರಕ್ಅತ್‌ಗಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಇದರ ನಂತರದ (ರಕ್ಅತ್‌ನ)ಂತೆ ಇದು ಕೂಡ ರುಕ್ಸ್ ಆಗಿದೆ.

151. ನಾಲ್ಕನೇ ರಕ್ಅತ್‌ಗಾಗಿ ಎದ್ದೇಳುವಾಗಲೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು.

152. ಆದರೆ (ನಾಲ್ಕನೇ ರಕ್ಅತ್‌ಗಾಗಿ) ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೂಳೆಯೂ ಅದರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮರಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಡಗಾಲ ಮೇಲೆ ನೇರವಾಗಿ ತಟಸ್ಥವಾಗಿ ಕೂರಬೇಕು.

153. ನಂತರ ಎರಡನೇ ರಕ್ಅತ್‌ಗಾಗಿ ಎದ್ದೇಳುವಾಗ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ಎದ್ದೇಳಬೇಕು.

154. ನಂತರ ಮೂರನೆಯ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸರ್ವ ರಕ್ಅತ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಸೂರಾಃ ಫಾತಿಹಾ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ.

155. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ (ಫಾತಿಹಾದೊಂದಿಗೆ) ಬೇರೊಂದು ಆಯತ್ತನ್ನು ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಆಯತ್‌ಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ (ಪಾರಾಯಣ) ಮಾಡಬೇಕು.

القُنُوتُ لِلنَّازِلَةِ وَمَحَلُّهَا :

ನಾರಿಯುಲತ್‌ನ (ದುರಂತದ) ಕುನೂತ್ ಮತ್ತು ಅದರ ಸ್ಥಳ:

156. ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ದುರಂತ ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ಕುನೂತ್ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ಸುನ್ನತ್ ಆಗಿದೆ.

157. ಅದರ ಸ್ಥಳ ರುಕೂಅನ್ ಬಳಿಕ 'ರಬ್ಬನಾ ವಲಕಲ್ ಹಮ್ದ್' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ನಂತರವಾಗಿದೆ.

158. ಅದಕ್ಕೆ ರೂಢಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ದುರಂತದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು.

159. ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕು.
160. (ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವನು) ಇಮಾಮ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಜೋರಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು.
161. ಅವನ ಹಿಂದೆ ಇರುವವರು ಅದಕ್ಕೆ ಆಮೀನ್ ಹೇಳಬೇಕು.
162. ಅದು (ಪ್ರಾರ್ಥನೆ) ಮುಗಿದರೆ ತಕ್ಷೀರ್ ಹೇಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಸುಜೂದ್ ಮಾಡಬೇಕು.

قُتِيَ الْوُتْرُ وَمَحَلُّهُ وَصِيغَتُهُ :

ವಿತ್ರನ ಕುನೂತ್, ಅದರ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಅದರ ರೂಪ:

163. ವಿತ್ರನಲ್ಲಿರುವ ಕುನೂತ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ (ದಿನನಿತ್ಯ ಅಲ್ಲ) ಶಾಸನಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.
164. ನಾರ್ಝಿಲತ್‌ನ ಕುನೂತ್‌ಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಇದರ ಸ್ಥಳವು ರುಕೂಅಿಗೆ ಮುಂಚೆಯಾಗಿದೆ.
165. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು:

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيْمَنْ هَدَيْتَ وَعَافِنِي فِيْمَنْ عَافَيْتَ وَتَوَلَّنِي فِيْمَنْ تَوَلَّيْتَ وَبَارِكْ لِي فِيْمَا أَعْطَيْتَ وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ وَإِنَّهُ لَا يَذُلُّ مَنْ وَالَيْتَ وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ
تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ وَلَا مَنَجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ»

(ಅಲ್ಲಾಹುಮ್‌ಹಿಡ್ಲಿನೀ ಫೀಮನ್ ಹದೈತ್, ವಆಫಿನೀ ಫೀಮನ್ ಆಫೈತ್, ವತವಲ್ಲನೀ ಫೀಮನ್ ತವಲ್ಲೈತ್, ವಬಾರಿಕ್ ಲೀ ಫೀಮಾ ಅಲ್ತಯ್ಯಾ, ವಕಿನೀ ಶರ್ರ ಮಾ ಕದಯ್ಯಾ, ಫಇನ್ನಕ ತಕ್ಷೀ ವಲಾ ಯುಕ್ಲಾ ಅಲೈಕ್, ವಇನ್ನಹೂ ಲಾ ಯದಿಲ್ಲು ಮನ್ ವಾಲೈತ್, ವಲಾ ಯಇರ್ಝು ಮನ್ ಆದೈತ್, ತಬಾರಕ್ ರಬ್ಬನಾ ವತಆಲೈತ್, ವಲಾ ಮನ್ನಾ ಮಿನ್ನ ಇಲ್ಲಾ ಇಲೈಕ್)

“ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್ ನೀನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದವರೊಂದಿಗೆ ನನಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡು. ನೀನು ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದವರೊಂದಿಗೆ ನನಗೂ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು

ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ನಮಾಝ್ ಕ್ರಮ (ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ)

ನೀಡು. ನೀನು ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡಿದವರೊಂದಿಗೆ ನನಗೂ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡು. ನೀನು ನೀಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನೀಡು. ನೀನು ವಿಧಿಸಿದ ಕೆಡುಕುಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೀನು ವಿಧಿಸುವವನಾಗಿರುವೆ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವವನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಯಾರಿಗೆ ನೀನು ಮಿತ್ರನಾಗಿರುವೆಯೋ ಅವನು ಅಪಮಾನಿತನಾಗಲಾರನು. ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೆ ನೀನು ಶತ್ರುವಾಗಿರುವೆಯೋ ಅವನು ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾಗಲಾರನು. ನೀನು ಅನುಗ್ರಹಿತನಾಗಿರುವೆ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುನ್ನತನಾಗಿರುವೆ. ನಿನ್ನೆಡೆಗಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆದುರಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಆಶ್ರಯವೂ ಇಲ್ಲ.”

166. ಇದು ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ಕಲಿಸಿದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಸೇರಿಸಬಾರದು. ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ಮೇಲಿರುವ ಸಲಾತ್‌ನ ಹೊರತು. ಸಹಾಬಾಗಳು ಅದನ್ನು (ಸಲಾತನ್ನು) ಹೇಳಿರುವುದು ಸಾಬೀತಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಸಮ್ಮತಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

167. ನಂತರ ಈ ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ರುಕೂಆ ಮತ್ತು ಸುಜೂದ್ ಮಾಡಬೇಕು.

التَّسْبِيحُ الْآخِرُ وَالَّتَوَرُّكُ :

ಕೊನೆಯ ತಶಹ್ಹುದ್ ಮತ್ತು ತವರುಕ್ (ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕೂರುವುದು):

168. ನಂತರ ಕೊನೆಯ ತಶಹ್ಹುದ್‌ಗಾಗಿ ಕೂರಬೇಕು. ಅವೆರಡೂ (ತಶಹ್ಹುದ್ ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಕೂರುವುದು) ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿವೆ.

169. ಮೊದಲ ತಶಹ್ಹುದ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಇದರಲ್ಲೂ ಮಾಡಬೇಕು.

170. ಇದರಲ್ಲಿ ತವರುಕ್ ಮಾಡಿ ಕೂರಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಹೊರತು. (ಅಂದರೆ) ಎಡ ಪ್ರಷ್ಠವನ್ನು ನೆಲದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೂರಬೇಕು. ಎರಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಹೊರಚಾಚಬೇಕು. ಎಡಗಾಲನ್ನು ಬಲಗಾಲ ಅಡಿಯಲ್ಲಿಡಬೇಕು.

171. ಬಲ ಪಾದವನ್ನು ನಾಟಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು.

172. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದನ್ನು (ಬಲ ಪಾದವನ್ನು) ಹರಡಿ ಇಡುವುದಕ್ಕೂ ಅನುಮತಿಯಿದೆ.

173. ಎಡ ಅಂಗೈಯನ್ನು (ಎಡ) ಮಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಭಾರವನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕು.

وَجُوبُ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالتَّعَوُّدُ مِنَ الْأَرْبَعِ :

ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ಮೇಲೆ ಸಲಾತ್ ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಅಭಯ ಯಾಚನೆ ಮಾಡುವುದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ:

174. ಈ (ಕೊನೆಯ) ತಶಹುದ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ಮೇಲೆ ಸಲಾತ್ ಹೇಳುವುದು ವಾಜಿಬ್ (ಕಡ್ಡಾಯ) ಆಗಿದೆ. ಅದರ ಕೆಲವು ರೂಪಗಳನ್ನು ಮೊದಲನೆಯ ತಶಹುದ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾವು ವಿವರಿಸಿದ್ದೇವೆ (ನೋಡಿ ಕ್ರಮಸಂಖ್ಯೆ 145, 146).

175. ಅದೇ ರೀತಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಅಭಯ ಯಾಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಕೂಡ (ವಾಜಿಬ್ ಆಗಿದೆ). ಅದನ್ನು (ಅಭಯ ಯಾಚನೆಯನ್ನು) ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಕು:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»

(ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ ಇನ್ನೀ ಅಲೂದು ಬಿಕ ಮಿನ್ ಅದಾಬಿ ಜಹನ್ನಮ್ ವಮಿನ್ ಅದಾಬಿಲ್ ಕಬ್ರಿ ವಮಿನ್ ಫಿತ್ನತಿಲ್ ಮಹ್ಯಾ ವಲ್ ಮಮಾತಿ ವಮಿನ್ ಶರಿ ಫಿತ್ನತಿಲ್ ಮಸೀಹಿ ದ್ಜಾಲ್)

“ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್ ನರಕ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ, ಗೋರಿಯ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ, ಜೀವನ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಮಸೀಹು ದ್ಜಾಲ್‌ನ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕೆಡುಕಿನಿಂದ ನಾನು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ಯಾಚಿಸುತ್ತೇನೆ.”

الدُّعَاءُ قَبْلَ السَّلَامِ :

ಸಲಾಮ್‌ಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ:

176. ಕುರ್ಆನ್ ಮತ್ತು ಸುನ್ನತ್‌ನಲ್ಲಿ ದೃಢಪಟ್ಟಿರುವ ತನಗೆ ತೋಚುವ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ತನಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳು (ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು) ಹೇರಳ ಇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲೊಂದೂ ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಐಹಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರವೊದಗುವ ಯಾವುದಾದರೂ ತನಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿರುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

التَّسْلِيمُ وَأَنْوَاعُهُ :

ಸಲಾಮ್ ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಧಗಳು:

177. ನಂತರ ಬಲಗೆನ್ನೆಯ ಬಿಳುಪು ಕಾಣುವವರೆಗೆ ಬಲಗಡೆಗೆ (ತಿರುಗಿ) ಸಲಾಮ್ ಹೇಳಬೇಕು. ಇದು ರುಕ್ನ್ ಆಗಿದೆ.

178. ನಂತರ ಎಡಗೆನ್ನೆಯ ಬಿಳುಪು ಕಾಣುವವರೆಗೆ ಎಡಗಡೆಗೆ (ತಿರುಗಿ) ಸಲಾಮ್ ಹೇಳಬೇಕು. ಜನಾರ್ಥು ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡ.

179. ಇಮಾಮ್ ಸಲಾಮ್‌ನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕು. ಜನಾರ್ಥು ನಮಾಝ್‌ನ ಹೊರತು.

180. ಅದು (ಸಲಾಮ್ ಹೇಳುವುದು) ಈ ರೂಪಗಳಲ್ಲಾಗಿವೆ:

ಮೊದಲನೆಯದು: ಬಲಗಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ 'ಅಸ್ಸಲಾಮು ಅಲೈಕುಮ್ ವರಹ್ಮತುಲ್ಲಾಹಿ ವಬರಕಾತುಹ್' ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ನಂತರ ಎಡಗಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ 'ಅಸ್ಸಲಾಮು ಅಲೈಕುಮ್ ವರಹ್ಮತುಲ್ಲಾಹ್' ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯದು: (ಮೇಲಿನ) ಅದೇ ರೀತಿ. ಆದರೆ 'ಬರಕಾತುಹ್' ಎಂಬ ಪದದ ಹೊರತು.

ಮೂರನೆಯದು: ಬಲಗಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ 'ಅಸ್ಸಲಾಮು ಅಲೈಕುಮ್ ವರಹ್ಮತುಲ್ಲಾಹ್' ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ನಂತರ ಎಡಗಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ 'ಅಸ್ಸಲಾಮು ಅಲೈಕುಮ್' ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

ನಾಲ್ಕನೆಯದು: ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಒಂದೇ ಸಲಾಮ್ ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಎಡಗಡೆಗೆ ತಿರುಗುವುದು.

ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಹೋದರನೇ, 'ಸಿಫತು ಸಲಾತಿ ನ್ನಬೀ(ﷺ)' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಲು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದುದು ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ. ಅದು (ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ನಮಾಝ್) ನಿನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದೆ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ನೀನದನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವಂತಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತರಲು ನಾನು ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ನಮಾಝ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ವಿವರಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ನಮಾಝ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಾಹು ನಿನ್ನಿಂದ ಅದನ್ನು (ನಮಾಝನ್ನು) ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದರಿಂದ ನೀನು 'ನಾನು ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿದಂತೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡಿರಿ' ಎಂಬ ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ವಚನವನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕಗೊಳಿಸಿರುವೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೃದಯವನ್ನು ಹಾಜರುಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು

ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆ ದಾಸನು ನಿಲ್ಲುವುದರ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಗುರಿಯು ಅದಾಗಿದೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ನಮಾಝ್‌ನೊಂದಿಗಿರುವ ನಿನ್ನ ನಮಾಝ್‌ನ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನೀನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸುವೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನ ವಚನವಾದ

﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾

“ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮಾಝ್ ನೀಚಕೃತ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ದುರಾಚಾರಗಳಿಂದಲೂ ತಡೆಯುತ್ತದೆ” (ಆದರಣೀಯ ಕುರ್ಆನ್ 29/45)

ಎಂಬುದರ ಮೂಲಕ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಸತ್ಪಲವನ್ನು ನೀನು ಪಡೆದವನಾಗುವೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಅಲ್ಲಾಹು ನಮ್ಮ ನಮಾಝ್‌ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರೆಲ್ಲಾ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲೆಂದು ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ನಾವು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವ ದಿನದ ಅರ್ಥಾತ್

﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾﴾

“ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ಹೃದಯದೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವವನ ಹೊರತು ಸಂಪತ್ತಾಗಲಿ ಸಂತಾನವಾಗಲಿ ಪ್ರಯೋಜನಪಡದ ದಿನ” (ಆದರಣೀಯ ಕುರ್ಆನ್ 26/88, 89)

ಎಂಬ ದಿನಕ್ಕೆ ಅವನು ನಮ್ಮ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಇಡಲಿ ಎಂದು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ನಮ್ಮ ಇತರ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

1. ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ಸುನ್ನತ್ ಅನುಸರಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವವರ ಸತ್ಯ ನಿಷೇಧತನ
2. ಮಾನವಕುಲದಲ್ಲಿ ಶಿರ್ಕ್ ಸಾಗಿ ಬಂದ ದಾರಿ
3. ತವಸ್ಸುಲ್ -ಅದರ ವಿಧಗಳು ಮತ್ತು ವಿಧಿಗಳು
4. ದಿಕ್ರಗಳು ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ವಚನಗಳಿಂದ
5. ತೌಹೀದ್‌ನ ನೈಜ ವಿಶ್ವಾಸ
6. ಅಹ್ಲು ಸುನ್ನ ವಲ್ ಜಮಾಅತಿನ ವಿಶ್ವಾಸ
7. ಹಜ್ ಮತ್ತು ಉಮ್ರಾ
8. ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ಮರಣ -ದುರಂತ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮ
9. ದುಲ್‌ಹಜ್ ಹತ್ತರ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಳು
10. ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಅರಿಯಲು ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ, ಸಚಿತ್ರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ
11. ಆಧುನಿಕವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಹದೀಸ್ ನಿಷೇಧಿಗಳು
12. ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ದಲ್‌ವಾ ಮಾಡುವವನ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆ

ಪ್ರತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ:

Manhaj-Al-Ambiya

CD/DVD & Book Store

Hotel Intercity Building, Opp. Ibrahim Khaleel Masjid,
Nellikai Road, Mangalore - 575 001

Telephone: (91) 824 244 3484

Mobile : 961 107 1403, 961 107 1429

Email : iicmanglore@gmail.com

Manhaj-Al-Ambiya

Call & Guidance Centre ®
Mangalore

Email : al.ambiya@gmail.com

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿ ಸುನ್ನತ್ ಆಧಾರಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ
ಮತ್ತು
ಇಸ್ಲಾಮಿಕ್ ಸಿಡಿ/ಡಿವಿಡಿಗಳಿಗೆ

ನಮ್ಮ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಶಾಖೆಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿರಿ

CD/DVD & Book Store

Hotel Intercity Building, Opp. Ibrahim Khaleel Masjid,
Nellikai Road, Mangalore - 575 001

Telephone: (91) 824 244 3484

Mobile : 961 107 1403, 961 107 1429

Email : iicmanglore@gmail.com

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಕುರಿತು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರಲ್ಲಿರುವ
ತಪ್ಪುಕಲ್ಪನೆಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ

ಸತ್ಯ ಸಾರಥಿ

ಮಾಸಿಕ

ಓದಿರಿ... ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿರಿ... ಚಂದಾದಾರರಾಗಿರಿ...

ಚಂದಾದರ ವಾರ್ಷಿಕ : ₹ 120.00

ಅರ್ಧವಾರ್ಷಿಕ : ₹ 60.00

ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿರಿ:

ಸತ್ಯಸಾರಥಿ ಕನ್ನಡ ಮಾಸಿಕ,

14-37 ಜಿ(1), ವಿನಾಯಕ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್,

ಕೈಕಂಬ, ಬಿ. ಸಿ. ರೋಡ್, ಬಂಟ್ವಾಳ ದ.ಕ.

ಮೊಬೈಲ್: 9632897299

email: satyasarathi2011@gmail.com